

یوھنَّا اِلھامی کتَاب

پیشلَبز

1 ایسا مسیحیہ ہما اِلھام کہ ہدایا آیارا دات تان وتی ہزمتکاران ہما چیزان پیش بداریت کہ اَلَم زوت بیگی اتنت. آیا وتی پریشنگے پہ وتی ہزمتکار یوھنایا رثوان دات تان اے اِلھام آشکار بیت. 2 یوھنایا ہما چیزانی گواہی دات کہ دیستگ اتنتی، بز ان ہدائے ہبر و ایسا مسیحیہ شاہدی. 3 بہتاور ہما انت کہ اے پیشگوئیئے لبران پہ برزئواری وایت و بہتاور ہما انت کہ اے پیشگوئیئے لبران گوٹس دارنت و ہرچے کہ نیسیگ بوتگ، وتی دلا دارنتش، چیا کہ وھد نریک انت.

درہبات

6-4 چہ یوھنَّا نیگا، پہ آسیائے* دمگئے ہپتین کلیسیان:
 چہ ہمایئے جندے نیگا کہ ہست انت، ہست بوتگ و آیکی انت، چہ ہما ہپتین روہانی نیگا کہ آئیئے بادشاہی تہئے دیما انت و چہ وپادارین شاہد ایسا مسیحیہ نیگا شمارا رھمت و ایمنی سر بات. ایسا مسیہ ہما اتولی انت کہ چہ مردگان زندگ بوتگ و دنیائے بادشاہانی ہا کم انت. شان و شوکت و زور، ابد تان ابد ہمایا سر بات کہ مارا دؤست داریت و گون وتی ہونا مارا چہ گاہان آراتی کرتگ و دینی پیشوا و بادشاہیہ جوڑی کرتگ کہ آئیئے ہداین پتے ہزمتا بکنین. انچش بات. آمین.
 7 بچار، آگون جہبران پنداک انت و

* 6-1:4

1:4-6 آ وھد، آسیائے مانا انوگین تُرکیئے رونندی نیگ انت.

ھمگ چم آيا گنديت،
 ھما ھم کہ آينے جانس ٺنگ ٺنگ کرتگ و
 زمينے بجهين کٺوم ھماينے سٺوبا پُرسیگ بنت.
 ھٺو، اُنچس بات. آمين.

8 ھداوندین ھدا گوشیت: «بندات من آن و ھلاسی من آن، † ھما کہ
 ھست انت، ھست بوتگ و آيگی انت، پُرواک، آ من آن.»

يوھنآے اِلھامے بندات

9 من، يوھنآ، شمے برات آن و ھما آزار، بادشاھی و سپر و اوپارا شمے
 ھمراہ آن کہ مارا ايسآے نامے سٺوبا رسنت. من ھداے ھبر و ايسآے
 شاھديے سٺوبا پٺوسے جزیرھا اتان. 10 ھداوندے روچا ھداے روہ
 منی دلا پُرت و من اشکت کہ پُشتا برزین توارے بوت، گوشيگا
 کرناے § توارے ات. 11 گوشتی: «اے چیزان کہ تئو گندے، کٺاينے
 تها نبستہش کن و پہ ھپتین کليسایان ديمش دے، پہ ايسس، سمورنا،
 پُرگاموم، تياتیرہ، سارديس، پيلادليا و لئوديکائے کليسایان.» 12 من ھما
 توارے نيگا چک جت کہ گون من ھبرا ات. من کہ چک ترينت،
 ھپت تلاھين چرا گدان ديس و 13 چرا گدانانی نيما انسا نے چکيے ڈٺولينے
 ديستن، دراجين پشکے گورا آتی کہ تان پادان ات و سينگا تلاھين پٺيے

† 1:8

81: اسليگين نبستانکا پہ بندات و ھلاسیا يونانی زبانے اٺولي و آھری آبانی نام گرگ بوتگ.

‡ 1:10

101: بز ان يکشميے روچا.

§ 1:10

101: کرنا، بز ان سرنآے ڈٺولينے سازے.

بستگ آتی. 14 سر و مودی چو پڑما اسپت اتنت، چو برپا اسپت، و
 چمی چو آسے برانزا. 15 پادی پورہ تاپتگین برنج اتنت کہ آسے کورھینا*
 روک اتنت و سوارا چو بازین آپانی سوارا ات. 16 ہپت استاری راستین
 دستا ات و چہ آیینے دپا دودپین تیزین زہمے در ایگا ات. دیمی گون وئی
 سرجمین رُژنا چو روچا درپشگا ات. 17 من کہ دیست، پورہ مردگے
 بوتان و آیینے پادانی دیمہ کپتان. وئی راستین دستی منی سرا ایر کرت
 و گوشتی: «مترس، من اٹولی و آہری آن. 18 من زندگین آن. من
 مرتگ اتان و بچار، نون زندگ آن، ابد تان ابد. مرک و مردگانی جھانے
 کلیت منا گون ات. 19 ہمیشکا ہرچے کہ سو دیست، ہرچے کہ انون
 بیگانت و ہرچے کہ دیمترا بیت، نبشتہش کن. 20 ہپتین استار کہ
 سو منی راستین دستا دیستنت، آیانی و ہپتین تلاہین چرا گدانانی راز اش
 انت: ہپتین استار ہپتین کلیسایانی پریشتگ انت و ہپتین چرا گدان ہپتین
 کلیسا انت.»

2

پہ اِسُسے کلیسایا

1 پہ اِسُسے کلیسا پُریشتگا نبشتہ کن:

اے ہبر ہمایئیک انت کہ ہپتین استاری راستین دستا انت و ہپتین
 تلاہین چرا گدانانی نیاما گام جنگا انت. آچش گوشتیت:

2 من تہی کاران زانان، تہی زہمتکٹی و سبر واؤپارا. من زانان کہ سو
 بدین مردمان سگت نکینے، ہمایان کہ وتا کاسد گوشتگ بلہ نوتگ انت،

* 1:15

151: کورہ، بز ان جاگہے کہ آسے تہا کونزگ، مٹ و دگہ چیز پچنت.

تو آدمردم چڪاستگ انت و دليستگ كه دروگبند انت. ³ مهر اوشتانگي
 و گون سبر و اوپارے هر چيزت په مني ناما سگتگ و دمت نبرتگ.
⁴ بله منا گون تو يک گلگي هست انت. نون تو آ پئما مهر کنگا
 نه ائے كه بنداتا کنگا اتئے. ⁵ پميشکايات کن كه چه جکا کپتگئے.
 پشومان* بئے و هما کاران بکن كه تو بنداتا کرتگ انت. اگن وتي
 پشومانيات زاهر نکرت، من په تو پيداک آن و تئي چرا گدانا چه
 آيئے جاگها دور کان. ⁶ بله تراے شري هست انت كه تو هم چه
 نیکولاييتاني کاران نبرت کئے و من هم نبرت کان.

⁷ هرکسا كه گوش پر، گوش بداريت كه پاکين روه گون کليسيان
 چه گوشيت. هما كه سوئين† بيت، من آيا چه زندئے هما درچکا ورگئے
 هگا دئان كه هدائے بهشتا انت.

په سمورنائے کليسايا

⁸ په سمورنائے کليساے پريشتگا نبشته کن:

اے هما ائولي و آهيئے هبر انت كه مرتگ ات و پدا زندگ بوت. آ
 چش گوشيت:

⁹ من تئي آزار و نيزگاريا سرپد آن بله تو هستومند ائے. آ کپران زانان
 كه هما مردمان کرتگ انت كه وتا يهودي گوشنت بله يهودي نه انت. آ
 شئيتانئے کنيسے‡ انت. ¹⁰ چه آيوکين آزاران مترس. بچار، شئيتان چه

* 2:5

52: پشومان بليگ، بز ان توبه کنگ.

† 2:7

72: سوئين، بز پيروز، کامياب.

‡ 2:9

92: کنيسے، بز يهودياني پرستشگاه.

شما لھتینا پہ شئے چکاسگا زندانا کنت و توتان دہ روچا آزار دئیگ بئے۔
 تان مرکئے ساھتا وپادار بئے و من ترا زندئے تاجا دئیان۔
 11 ہرکسا کہ گوش پر، گوش بداریت کہ پاکین روہ گون کلیسیان
 چے گوشیت۔ ہرکس کہ سوین بیت، چہ دومی مرکا ہچ تاوانے نگندیت۔

پہ پرگاموئے کلیسیا

12 پہ پرگاموئے کلیسائے پریشتگا نبشتہ کن:

اے ہمایئے ہبر انت کہ دودپین تیزین زہمی گون انت۔ آچش
 گوشیت:

13 من زانان تو کجا جھمند ائے، ہمودا کہ شئتانئے تہت انت، بلہ
 تو منی نام مہر داشتگ۔ تو منی وپادارین شاھد، آنتیپاسئے وھدا ہم منی
 سرا باور کنگا انکار نکرت، ہما آنتیپاس کہ شئے نیاما کُشگ بوت، ہمودا
 کہ شئتان جھمند انت۔

14 بلہ منا گون تو لھتین گلگ ہست۔ تئی کرا لھتین مردم ہست کہ
 بلیامئے تالمئے منوک انت۔ بلیاما بالاک سوچ دات کہ پہ اسرائیلئے چگان
 دایے چیر بگیجیت کہ اسرائیلئے چگ، پہ بتان کرتگین کربانیکان بورنت
 و بیراہ و رہندین و پت و واب بکننت۔ 15 ہمے پئیم تئی کرا دگہ لھتین
 چشین ہم ہست کہ نیکولایتانی تالمئے منوک انت۔ 16 پمیشکا، پشومان
 بئے، اگن نہ من پہ تو زوت پداک آن و گون وتی دپے زہما آیانی
 ہلاپا جنگے بنگیج کتان۔

17 ہرکسا کہ گوش پر، گوش بداریت کہ پاکین روہ گون کلیسیان
 چے گوشیت۔ ہما کہ سوین بیت، من آیا چہ چیر و پناہین مناسا بہرے

دئیان. من آ مردما اسپیتینِ سِنگے ہم دئیان کہ آئیئے سرا نوکینِ نامے
نہشتہ انت. اے ناما تہنا ہما زانت کہ آیا دئیگ بیت.

پہ تیاتیرہئے کِلیسایا

18 پہ تیاتیرہئے کِلیسائے پرنشتگا نہشتہ کن:

اے ہدائے چکئے ہبر انت، ہمایئے کہ چمی چو آسئے برانزا انت و
پادی پورہ تاپتگین برنج. آچش گوشیت:

19 من تئی کاران زانان، تئی مہر و ایمان، ہزمت و سبر و اوپارا. تو
انوں چہ آ کاران گیشتہ کنگا ائے کہ بنداتا کرتگ انت.

20 بلہ منا چہ تتویک گلگے ہست کہ تو ہما جنین، ایزابلا سگگا
ائے کہ وتا پیئگمبرے گوشیت. آتالیم دئیگا انت و منی ہزمتکاران گمراہ
کنگا انت. آیان بیراہ و رہبندین و پت و واب و ہما گربانیگانی ورگئے
سوچا دئیگا انت کہ پہ بتان کنگ بوتگ انت. 21 من آیارا و ہد داتگ
کہ بلکین پشومان بیت، بلہ آچہ وتی زہکاریا پشومان بیگ نلوئیت.
22 پچار، من آیا تہتے باھوٹ کنان و ہما کہ گون آیا زنا کنگا انت، آیان
سگین آزیئے تھا دئور دئیان، اگن آئیئے کارانی رندگیری اش یلہ ندادت و
پشومان نونتت. 23 من آئیئے چکان و بای دئیان و کُشان، گرا سچہین
کلیسا زاننت کہ من ہما آن کہ دل و ہئیالانی ہالان در گیحیت و من
شما ہرکسا آئیئے کارانی ہسابا مر دئیان.

24 بلہ تیاتیرہئے اے دگہ مردم، شما کہ اے تالیئے متوک نہایت و
«شئیتانئے جھلین رازان»، انچش کہ لہتین گوشیت، شریا سرپد نہایت،

اے پُجانِ شمارا گوشان: «شمئے سرا دگہ گرانین بارے نلڈان، 25 بلہ ہما چیزانی سرا کہ شما وتا مہر داشتگ، تان منی آیکا وتا انچس بداریت.»

26 ہما کہ سوین بیت و تان آہرا منی کاران کنت، من آیا کئومانی سرا واک و اہتیار دئیان. 27 آگون آسنین آسایا انچو کئومانی سرا ہکمرانی کنت کہ کونزگ پرؤشگ بنت. 28 انچین اہتیارے چہ منی پتے نیمگا منا رستگ. من آیا سہئے استارا ہم دئیان. 29 ہرکسا کہ گوش پر، گوش بداریت کہ پاکین روہ گون کلیسایان چہ گوشیت.

3

پہ ساردیسے کلیسیا

1 پہ ساردیسے کلیسائے پریشتگا نبشتہ کن:

اے ہمایئے ہبر آنت کہ ہپتین استار و ہدائے ہپتین روہی گون آنت. آچس گوشیت:

من تئی کاران زانان. تنو نامے در آورتگ کہ زندگی ائے، بلہ آسلا مُرتگئے. 2 آگاہ بے و ہما چیزان مہر و مہم کن کہ انگت پست کپتگ آنت بلہ مرگی آنت. چیا کہ من تئی کار دیستگ آنت کہ منی ہدائے چمان کامل نہ آنت. 3 گرا توبہ کن و ہرچے کہ ترا رستگ و تنو اشکتگ یاتس کن و مہرش بدار. اگن آگاہ نبوتے، من دزکاپی کایان و تنو ہج سر پد نئے کہ من چہ و ہدا پہ تنو کایان.

4 بلہ ترا ساردیسا لہتین مردم ہست کہ وتی پؤشاکش پلپت نکرگ آنت، آ اسپیت پؤش بنت و گون من گام جنت چیا کہ کرزت. 5 ہرکس کہ سوین بیت، ہمسانی ڈٹولا اسپیت پؤش بیت. من آئیے ناما ہچر چہ «زندے کبابا» گار نکان و وتی پت و پتے پریشتگانی دینا آیا منان.

6 ہرکسا کہ گوش پر، گوش بداریت کہ پاکین روہ گون کلسایان پے گوشیت۔

پہ پلا دلپائے کلسایا

7 پہ پلا دلپائے کلسائے پریشتگا نبشته کن:

اے ہبر ہمایٹیگ انت کہ پاک و راست انت، ہمایٹیگ کہ داوودے کلیتی دستا انت۔ آ چیزا کہ آچ بکت، کسے بند کرت نکنت و آ چیزا کہ آ بند بکت، کسے پچ کرت نکنت۔ آچش گوشیت:

8 من تئی کاران زانان۔ بچار، من تئی دیمآ پچین دروازگے اشتگ کہ کسے بند کرت نکنت، چیا کہ تئی زور کم انت و انگت تئو منی ہبر متنگ و چہ منی ناما انکار نکرتگ۔ 9 بچار، من چہ شئیتائے کنیسے مردمان لہتین ترا دئیان، چہ ہمایان کہ وتا یہودی گوشنت بلہ یہودی نہانت و دروگ بندنت۔ بچار، من آیان پرمايان، آ کانت، تئی پادانی دیمآ کپنت و سرپد بنت کہ من ترا دوست داشتگ۔ 10 تئو منی ہم متنگ و سبر و اوپار کرتگ، پمشکا من ہم ترا چہ دادرسینے* ساہتا رکینان کہ پہ زمینے سرا نشتگینانی چگاسگا سچھین دنیا یا ایگی انت۔

11 من زوت پیداک آن۔ ہرچہ کہ ترا هست، مہرش بدار تانکہ کس تئی تاجا پچ مگپت۔ 12 ہما کہ سوین بیت، من آیا وتی ہدائے پرستشگاہے منکے † جوڑ کان و آ پدا ہچبر چہ پرستشگاہا در نئیئت۔ من آییے سرا وتی ہدا و وتی ہدائے شہر، نوکین اورشلیمے ناما و وتی نوکین

* 3:10

103: دادرسی، بز ان ہکین پیسلہ، ہما شور کہ چہ دادگاہان کثیت، داوری۔

† 3:12

123: منک، بز ان منگ، ستون۔

ناما نبشتہ کُنان. توکین اور شلم چہ منی ہدائے نیگا، چہ آسمانا ایر کثیت. 13 ہر کسا کہ گوش پر، گوش بداریت کہ پاکین روہ گوں کلیسیان چہ گوشیت.

پہ لئودیکائے کلیسیا

14 پہ لئودیکائے کلیسائے پریشٹگا نبشتہ کن:

اے ہبر «آمین»؛ وپادار و راستین شاہد، ہدائے آد کرنگینانی سرچمگئے ہبر انت. آچش گوشیت:

15 من تئی کاران زانان کہ تونہ سردمہرائے ونہ گرم جوش. درینگا تئو یا سارت بوتنئے یا گرم. 16 نون کہ تئو شیر گرم ائے، نہ گرم ائے ونہ سارت، پمیشکا من ترا چہ وتی دپا شانان. 17 تئو گوشئے کہ «من ہستومند آن، من مال و دئولت کنتگ و منا ہچ چیزئے زلورت نہ انت،» بلہ تئو سرپد نہ ائے کہ بدہال، بزگ، نیزگار، کور و جاندر ائے. 18 من ترا نسپت کُنان کہ چہ من آسا تاپتگین تلاہ پہ بہا بزور تانکہ ہستومند یئے، اسپیتین پوشاک پہ بہا بزور و گورا کن کہ تئی بیننگین جاندری چیر بیت و پہ وتی چمان مالم پہ بہا بزور و چمان بمش تانکہ دیست بکنئے. 19 من ہمایان نہر دئیان و ادب کُنان کہ منا دوست انت. پمیشکا زوت کن، پہ دل پشومان یئے. 20 بچار، من دروازگئے دپا اؤشتانگان و ٹگگا آن. اگن کسے منی تئورا اشکنت و دروازگا چچ کنت، من تہا کایان. من گوں آپیا و آگون من وراک وارت.

21 ہما کہ سوین بیت، من آپیا گوں وت، وتی تہتے سرا نندگئے ہگا دئیان، ہمے پئیمما کہ من سوین بوتان و گوں وتی پتا، آینئے تہتے سرا

نُشتان. 22 ہرکسا کہ گۆش پر، گۆش بداریت کہ پاکین روہ گۆن کلِسیایان چے گۆشیت.

4

آرشا تیتے

1 چہ اِشان و رند من چارت تہ آسمانا دروازگے چچے اِنْت و ہما گرنائے ڈُولین تئوار کہ من پیسرا اِشکتگ اَت گۆن من ہبرا اِنْت. گۆشگا اَت: «اِدا بُرزاد بیا کہ من ترا پیس داران چہ اے چیزان و رند اَلما چے بیگی اِنْت.» 2 ہما دمانا ہدائے روہ منی دلا پُرت و من دیست تہ آرشا تیتے اِیر اِنْت و یگے تیتے سرا نشتگ. 3 آ کہ تیتے سرا نشتگ اَت، گندگا یشم و روینے سِنگئے رنگ اَت و زُمُرُد پئیمین سَنجیا* تیتے چپ و چاگرد گپتگ اَت. † 4 اے تیتے چپ و چاگردا بیست و چار تہ اِیر اَت و بیست و چار کاش آیانی سرا نشتگ اَت. کاشان اسپیتین پُوشاک گورا اَت و تلاہین تاجش سرا اَت. 5 چہ تہتا گُروکئے شہم در آیکا اَت، گُرد و بُرزین تئوار اتنت و تیتے دیما آسے ہپت مَشل رُوک اَت. اے مَشل ہدائے ہپتین روہ اَت. 6 تیتے دیما پورہ دریایے اَت کہ چو شیشگا اَت، چو بلورا.

تیتے چپ و چاگردا، نیاچینا، چار سہدار ہست اَت کہ دیما و پُشتا سَرچما چمش پر اَت. 7 اٹولی سہدار شیرئے پئیما اَت، دومی گۆسکئے ‡

* 4:3

34: سَنج، بزان درین، رنگین کان.

† 4:3

‡ 4:7

34: یشم، روہی و زُمُرُد گرانہاین سِنگ اَت.

پئیماء، سئیمیا مردمی دیئے پر آت و چارمی بالین و کائے § رنگا آت. 8 چہ اے چارین سہداران ہر یگا شش بانزل و ہر نیگا چم پر آت، بانزلانی چیرا ہم. اے ہج بس نکنت و شپ و روچ گوشگا آت:

«پاک انت، پاک انت، پاک انت،
پروا کین ہداوندین ہدا پاک انت،
ہما کہ ہست بوتگ، ہست انت و ایگی انت.»

9 ہر وهدا کہ سہدار تہئے سرا نشتگینا، ابد تان ابد زندگینا شان و شوکت و شرب دینت و آئے شگرا گرت، 10 گرا بیست و چارین کاش تہئے سرا نشتگینے دیما کپنت و ہمایا نازینت کہ ابد تان ابد زندگ انت، وتی تاجان تہئے دیما ایر کنت و گوشنت:

11 «مے ہداوند و مے ہدا!
تو شان و شوکت، ازت و زور کرزے
چیا کہ تو سچہین چیز اڈ کرتگ انت و
سچہین چیز چہ تئی واہگا
جوڑ بوتگ و ہست انت.»

5

کتاب و گورانڈ

74: گوسک، بزبان گولو، گوکے چک.

§ 4:7

74: وکاب مزینن بالی شاہنے، اردو و پارسیا عقاب.

1 پدا من دیست کہ تہتے سرا نشتگینا کتاہے، بز ان تومارے* راستین دستا انت کہ پشت و دہی نبشته انت و ہیت مہر جتگ. 2 و من پزورین پریشتگے دیست کہ گون برزین تواریا جار جنگا ات: «کئے اے مہرانی پروشگ و تومارے پچے کنگئے لاهک انت؟» 3 بلہ ہچکس نیست ات، نہ آسمانا، نہ زمینے سرا و نہ زمینے چیرا، کہ اے تومارا پچے کرت بکنت و ایشئے تہا بچاریت. 4 و من زار زارا گریوگا اتان چیا کہ ہچ چشین مردے در نکپت کہ اے تومارے پچے کنگئے لاهک بیت یا ایشئے تہا چارت بکنت. 5 بلہ چہ کاشان یگا منا گوشت: «مگریو، بچار یہودائے کبیلئے شیر، داوودئے اوبادگ سوین بوتگ. آ، اے تومار و ایشئے ہپتین مہران پچے کرت کنت.»

6 پدا من تہتے سرا، نیاما، چارین سہدار و کاشانی نیاما، گورانڈے دیست کہ اوشتاتگ ات و گوشئیکا ہلار کنگ بوتگ ات. گورانڈا ہپت کانٹ و ہپت چم پر ات. اے ہدائے ہپتین روہ انت کہ سچہین زمینے سرا دیم دئیگ بوتگ ات. 7 گورانڈشت و توماری چہ تہتے سرا نشتگینے راستین دستا زرت. 8 و ہدے توماری زرت چارین سہدار و یست و چارین کاش گورانڈے دیما کپنت، ہریکا چنگے دستا ات و تلاہین درپش گون ات کہ سوچیکا پر اتنت. اے ہدائے پلگارتگین مردمانی دوا اتنت. 9 آ توکین سوتے جنگا اتنت و گوشئش:

«تو تومارے زورگ و ایشئے مہرانی پچے کنگئے لاهک ائے

* 5:1

15: تومار ہما کتابان گوشنت کہ کوہنین زمانگا کاگد یا بوستانی سرا نیسگ و گرد گردا پتایگ بوتگ ات.

چیا کہ تُو ہلار کنگ بوئگئے و
گُون وتی ہونا پہ ہدایا چہ ہر کبیلہ، زبان، کٹوم و راجا
مردم پہ بہا زرتگ.

10 تُو آپہ مئے ہدایا دینی پئشوا و بادشاہیے جوڑ کرتگ انت و
آ، زمینئے سرا ہکومت کنت.»

11 پدا من چارت و اشکت کہ بازین پریشنگئے سوار انت. اے لگانی
لگ انت، ہزارانی ہزار. تہتے چپ و چاگردا انت، سہدار و کاشانی
چاگردا. 12 گُون برزین سواریا گوشگا انت:

«ہما گورانڈ کہ ہلار کنگ بوت،
کرزیت کہ آیا زور و مال و دانایی و واک و
ازت و شوکت و ستا دئیگ بیت.»

13 آسمانا، زمینئے سرا، زمینئے چہرا و دریائے توکا، ہرچہ کہ آیانی تہا
ہست، من اشکت سجھین اڈ کرتگین چیز گوشگا انت:

«ستا، ازت، شوکت و زور،
تہتے سرا نشگینئے و گورانڈئے بات،
ابد تان ابد.»

14 چارین سہداران «آمین» گوشت، کاش دیم پہ چیر کپنت و ہدا
و گورانڈش نازینت.

6

مہرچ کنگ بنت

1 من دیست کہ گورانڈا چہ ہپتین مہران ائولی پچ کرت و من اشکت
چہ چارین سہداران یگے گرنڈئے سوارئے پئما گوشگا ات: «بیا.»
2 من چارت تہ اسپتین اسپے و اسپ سوارا تیر کالنے گون. آیا تاجے

دئیگ بوت، سوئین ات و پہ گیشتر سوئین و کامیاب بیگا دیئا رثوان ات.

³ وهدے گورانڈا دومی مہر پچ کرت، من اشکت دومی سہدار گوشگا ات: «بیا»، ⁴ دگہ اسپے دیئا در آتک کہ چو آسا سہرات. اسپ سوارا اے زور و واک دئیگ بوت کہ چہ زمینے سرا سہل و ایمنیا ہلاس بکنت کہ مردم یکدومیا بکشنت. آیا بلاہین زہمے دئیگ بوت.

⁵ وهدے گورانڈا سئیمی مہر پچ کرت، من اشکت سئیمی سہدار گوشگا ات: «بیا»، من چارت تہ سیاہین اسپے و اسپ سوارا شاہیمے* دستا انت. ⁶ من چہ چارین سہدارانی در نیاما توارے اشکت، گوشگا ات: «یکلوے † گندم پہ روجئے مڑا ‡ و سئے کیلو جئو پہ روجئے مڑا، بلہ روگن و شرابے کیمتا کار مدار.»

⁷ وهدے گورانڈا چارمی مہر پچ کرت، من اشکت چارمی سہدار گوشگا ات: «بیا»، ⁸ من چارت تہ منی دیئا شونزین اسپے. اسپ سوارے نام «مرک» ات و مُردگانی جہان آبنے پُشتا ات. آبان زمینے چارکے § سرا زور و واک دئیگ بوتگ ات کہ پہ زہم، دُگال* و وبا و چہ زمینے

* 6:5

56: شاہیم، بزانتور، ترازو.

† 6:6

66: اسلیگین یونانی لیزے مانا کساس یک لیتر انت.

‡ 6:6

66: اسلیگین یونانے لیز «دینار» انت.

§ 6:8

86: چارک، بزانتور، چہ چار بہرا یگے.

* 6:8

86: دُگال، بزانتور، ہشکسالی.

سرے رسترائی دستا اودے مردمان بکُشتن۔
 9 وهدے گورانڈا پُچمی مہر پُچ کرت، من گربانجھئے چیرا ہمایانی
 ارواہ دیستنت کہ ہدائے ہبر و ہما شاہدیئے سؤبا کُشگ بوتگ اتنت
 کہ آیان برجہ داشتگ۔ 10 زارزارا گریوگ و گوشگا اتنت: «اوپاک و
 راستین ہداوند! تان کدین دادرسی نکنے و مئے ہونے بیرا چہ زمینے سرا
 نشتگینان نگرے؟» 11 آسجھینان اسپتین پُشاک دئیگ بوت و گوشگ
 بوتنت کہ کئے انگت سبر کنیت تان شیمے ہماہین ہزمتکار و شیمے برات †،
 شیمے ڈٹولا کُشگ بینت و حساب سرجم بییت۔

12 من چارگا اتان، وهدے گورانڈا ششمی مہر پُچ کرت، مزین
 زمین چنڈے آتک۔ روچ چہ مودا اڈ کرتگین سوگی گدے ڈٹولا سیاہ
 بوت، چاردھی ماہ چو ہونا سہر ترت و 13 آسمانے استار انچو زمینا کپنت
 کہ انجیرے درچک ترندین گوائنئے دیما وتی کٹگین ‡ بران دئور دنت۔
 14 آسمان چو نزا تگین توماریا شت و ہر کوہ و ہر جزیرہ چہ وتی جاھا
 سُرئیگ بوت۔

15 پدا زمینے بادشاہ، مزین مردم، پئوجی سرمستر، ہستومند، زؤراور،
 ہر گلام و ہر آراتین مردم، سبھینان وتا گارانی تھا و کوہانی سنگ و
 تلارانی نیاما چیر دات۔ 16 آیان گون کوہ و تلاران گوشت: «مئے سرا
 بکپیٹ و مارا چہ تیتے سرا نشتگینئے چہرگا و چہ گورانڈے گربا چیر
 بدئیٹ۔ 17 چیا کہ ایشانی گربے مزین روچ آتکگ و ایشئے دیما کئے
 اوشتات کنت؟»

6:11 †

116: «برائے» مانا ہر باورمند انت، مردین و جنین۔

6:13 ‡

136: کٹک، بزبان نرستگین بر۔

7

یکسَد و چَلّ و چار ہزار مرد مے مہر جنگ

1 چہ اِشان و رند من چار پُرِشْتگ دیست. زمینے چارین کُنڈان اؤشتاتگ و زمینے چارین گواتش داشتگ اتنت تانکہ گواتے نہ زمین، نہ دریا و نہ دُرچکئیے سرا بگشیت. 2 پدا من دگہ پُرِشْتگے دیست کہ چہ ہما جاگھا چست بوت کہ رُوج دَر کثیت و زندگین ہدائے مہری گون ات. آیا گون ہما چارین پُرِشْتگان کہ زمین و دریائے تاوان دئیگے زور و واکش دئیگ بوتگ ات، سک کوکار کرت و گوشت: 3 «زمین، دریا و درچکان تان ہما و ہدا تاوان مدئییت کہ ما، مے ہدائے ہزمتکارانی پِشانیگا مہر نجتگ.» 4 و من ہمایانی حساب اِشکت کہ مہر جنگ بوتگ اتنت. چہ اِسرائیلئے چکائی بچھین کبیلہان، یکسَد و چَلّ و چار ہزار مرد مہر جنگ بوتگ ات: 5 چہ یہودائے کبیلہا دوازده ہزار مرد مہر جنگ بوتگ ات، چہ روینئے کبیلہا دوازده ہزار، چہ گادئے کبیلہا دوازده ہزار، 6 چہ اشرئے کبیلہا دوازده ہزار، چہ نبتالیئے کبیلہا دوازده ہزار، چہ منسنئے کبیلہا دوازده ہزار، 7 چہ شمونئے کبیلہا دوازده ہزار، چہ لاویئے کبیلہا دوازده ہزار، چہ ایساکارئے کبیلہا دوازده ہزار، 8 چہ زبولونئے کبیلہا دوازده ہزار، چہ ایسینئے کبیلہا دوازده ہزار، چہ بنیامینئے کبیلہا دوازده ہزار کس مہر جنگ بوتگ ات.

اِسپیت پُوشانی مزین مجیے

9 چہ اِشان و رند، من چارت تہ بلاہین مجیے کہ کسا حساب کرت نکرت. آچہ ہر کثوم، کبیلہ، راج و زبانا اتنت و تہت و گورانڈئے دیما اؤشتاتگ اتنت. آیان اسپیتین پُوشاک گورا ات و چی پبشش دستا

آت. 10 پہ بُرستواری کوکارا اتنت: «رکینگ مے ہدائے دستا انت، ہماینے کہ تہتے سرا نشتگ و رکینگ گورانڈے ہم دستا انت.»

11 بچھین پریشنگ، تہتے چپ و چاگردا اوشتاتگ اتنت، کاش و چارین سہدارانی چپ و چاگردا، تہتے دیما، دیم پہ چپر کپنت و ہدالاش پرستش کرت. 12 گوشگا اتنت:

«آمین،

ستا و شوکت و

دانایی و شکرگاری و ازت و

زور و واک مے ہدائیک انت،

ابد تان ابد. آمین.»

13 چہ کاشان یگا مناجست کرت: «اے کہ اسپیتین پوشاک گورا دئیگ بوتگ انت، اے کئے انت و چہ جکا اتنگ انت؟» 14 من پسو دات: «واجه! شووت زانے.» نون آیا گون من گوشت: «اے ہما انت کہ چہ مزین آزا با در اتنگ انت و وتی پوشاکش گون گورانڈے ہونا ششتگ و اسپیت کرتگ انت. 15 ہمے سوبا، اے ہدائے تہتے دیما انت و شب و روچ، آیلے پرستشگاہا، آیلے ہزمتا کنت و ہما کہ تہتے سرا نشتگ اشان ساھیل کنت. 16 چہ ادا و دیم اے نہ شدیک بنت و نہ تنیگ، نہ اسانی سرا روچے برانز کپیت و نہ دگہ تپت و لوارے. 17 چیا کہ تہتے نیاما اوشتاتگین گورانڈ، اسانی شپانگ بیت و اشان زنداپے چمگانی راھا پیش داریت و ہدا چہ اسانی چمان ہر ارسا پھک کنت.»

1 وھدے گورانڈا ھپتمی مُہرچ کرت ارشا کساس نیم ساھتا یئٹواری بوت. 2 پدا من ھپتین پرئشتگ دیستنت کہ ھدائے دیما اوشتانگ اتنت. آیان ھپت کرنا دئیگ بوت.

3 دگہ پرئشتگے آتک و کربانجا ھئے کرا اوشتات کہ تلاھین بوسوچے* گون آتی. آیا باز سوچکی دئیگ بوت کہ گون ھدائے سبھین پلگار تگینانی دوایان یکجا ھش بکنت و ھما تلاھین کربانجا ھئے سرا پئشش بکنت کہ ھدائے تہئے دیما انت. 4 سوچکینی دوت گون ھدائے پلگار تگینانی دوایان ھوار، چہ پرئشتگے دستا ھدائے کرا برزاد شتنت. 5 پدا پرئشتگا بوسوچ زرت، چہ کربانجا ھئے آسا پری کرت وزمینئے سرا دئوری دات. گردان گردت، برزین ستوار چست بوتنت، گروکان جت وزمین چنڈے آتک.

کرنا

6 پدا ھپتین پرئشتگان، کہ آیان ھپتین کرنا گون اتنت، وتا پہ کرنا یانی جنگا تئیار کرت.

7 ائولیکا وتی کرنا جت، ترؤنگل و آس گون ھونا ھوار زمینئے سرا ایڑ ریچگ بوت. زمینئے سئیک † آسا ایڑ برت، درچکانی سئیک آسا ایڑ برت و سبھین سبزین کاہ آسا ایڑ برتنت.

8 دومی پرئشتگا وتی کرنا جت، بلاھین کوھئے ڈٹولین چیزے کہ پھک بن ات، دریائے تھا دئور دئیگ بوت و دریائے سئیک ھون بوت. 9 دریایی سہدارانی سئیک مرٹ و بوجیگانی ‡ سئیک تباہ بوت.

* 8:3

38: بوسوچ، بزانت جاگہ یا درپے کہ آیینے سرا یا تھا سوچکی دوت دئنت.

† 8:7

‡ 8:9

78: سئیک، بزانت چہ سئے بہرا یگے.

10 سئیمی پریشتگا وتی کرنا جت، بلاھینِ اِستارے کہ مَشَلینے ڈٹولا روک ات، چہ آسمانا کٹور و چمگانی سئیکے سرا کپت. 11 اِستارے نام «جئور» انت. آپانی سئیک تہل بوت و بازینِ مردے چہ آپانی تہلیا مُرت.

12 چارمی پریشتگا وتی کرنا جت. روچے سئیک، ماھئے سئیک و اِستارانی سئیک اِنچس جنگ بوت کہ سئیکش تہار بوت. روچا ہم وتی رُزناہئے سئیک گار دات و شپا ہم وتی رُزناہئے سئیک گار دات. 13 رندا من چارت و اِشکت کہ آسمانے نیاما بالینِ وکابے کوکار کنگا ات: «اِپسوز، اِپسوز، اِپسوز پہ زمینے نندوکان، ہما گرنایانی سوارانی سئوبا کہ اے دگہ سئین پریشتگان جنگی ات.»

9

1 پنچی پریشتگا وتی کرنا جت و من دیست کہ اِستارے چہ آسمانا سستگ و زمینا کپتگ ات. آہیا جُھلین تہرونے* چاتے دیئے کلیت دئیگ بوت. 2 اِستارا جُھلین تہرونے چاتے دپ پچ کرت. نون چہ چاتا دوت چست بوت، گوشئیگا چہ مزین کورھیا دوت در ایگا ات. چہ چاتا در آیوکین دوتان روچ و آسمانے دیم تہار کرتنت. 3 نون چہ دوتان زمینے سرا مدگ در آتک و اے مدگان زمینے زومانی پٹیمین زورے دئیگ بوت. 4 گون اِشان گوشگ بوت کہ تہنا ہما مردم کہ ہدائے مہرش پدشانیکا پر نہ انت، آیان و آید زمینے سرے ہچ کاہ و سبزگ یا دگہ کشار و درچکے تاوان مدئنت. 5 مدگان اے ہگ دئیگ نبوت کہ

98: بوجیگ، بزانیچ، یکدار، کشتی.

* 9:1

19: تہرون، بزانیچ، دوزہ.

ایشان بگشتت بلہ تنہا تان پنج ماہا آزابش بکننت، آنچین آزاب کہ چہ زومئے تجا† مردمیا رسیت. 6 آ روجان مردم مرک لوثنت بلہ مرکش نرسیت. مرکئے لوٹوک بنت و مرک چہ آیان تچیت.

7 مدگ پورہ اسپانی پئیماتنت کہ پہ جنگا تئیار کنگ بوتگ اتنت و آیانی سرگئے سرا تلاہین تاجئے ڈٹولین چیز اتنت و چہرگش انسائے پئیماتنت. 8 آیانی مود جنینی مودانی ڈٹولا اتنت و دنتان شیرئے دنتانانی پئیمات. 9 آیانی سینگا آسنی سینگ پؤش بستگ ات و بانزلانی ستوارش پورہ ہما بازیں آرابہانی ستوارئے ڈٹولا اتنت کہ اسپش بستگ و پہ جنگا مان رچنت. 10 زومانی ڈٹولین لٹک و تجش پرات و لٹکان اے زور مان ات کہ مردمان تان پنج ماہا ٹپیگ بکننت. 11 بادشاہے ہست آتش کہ جہلین تہرونئے پریشنگ ات، ایرانی زبانانامی ابدون ات و یونانیا، پؤلیون. ‡

12 اتولی «اِسوز» گوستگ، بچار، چہ اے چیزان و رند دگہ دو «اِسوز» آیکی انت.

13 ششمی پریشنگا وتی کرنا جت و ہما تلاہین گربانجاہ کہ ہدائے دیما انت، من چہ آئیئے چارین کاتنان ستوارے اشکت. 14 گون ششمی پریشنگا، ہمایا کہ کرنای گون ات، گوشگا ات: «ہما چارین پریشنگان آرات کن کہ مزین کئور پراتئے کشا بستگ ات.» 15 نون چارین پریشنگ آرات کنگ بوتنت کہ پہ ہما ساہت، روچ، ماہ و سالا تئیار کنگ بوتگ اتنت کہ بنی آدمانی سئیکا بگشتت. 16 من اشکت،

9:5 †
59: نچ، بز ان نیش.

9:11 ‡
119: ابدونئے مانا تباہ کنگ و اِپولونئے مانا تباہ کنوک انت.

اسپ سوارین لشکر دو ہزار لک § اَت. 17 ہما اسپ و اسپ سوار کہ من اِلھامے تہا دیستنت، چُش اتنت: اسپ سوارانی سینگا آس رنگین، سیہ سبزین و زردین گوکرت رنگین سینگ پوش بستگ اَت؛ اسپانی سر، شیریں سرگئے ڈٹولا اتنت و چہ آیانی دپا آس، دوت و گوکرت در آیگا اَت. 18 بنی آدمانی سئیک، سئے آزابا کُشت، بزانی ہما آس، دوت و گوکرتئے آزابا کہ چہ اسپانی دپا در آیگا اَت، 19 چیا کہ اسپانی زور آیانی دپ و لٹکانی توکا اَت و آیانی لٹک مارئے ڈٹولا اتنت کہ سرش پر اَت و گوڈن اِشان مردمش پٹیگ کرتنت.

20 پُشت کپتگین مردم کہ اے آزابان نکشتگ اتنت، انگت چہ وتی دستانی کاران پشومان نبوتنت و توبہش نکرت و تلاء، نگرہ، برنج، سنگ و دارئے ہما پلینن ارواہ و بتانی سجدہ کنگش یلہ نکرت کہ نہ دیست کنت، نہ اِشکت کنت و نہ راہ شت کنت. 21 اے مردم نہ چہ وتی کُشت و کوشان پشومان بوتنت، نہ چہ وتی سہر و جادوگریا، نہ چہ وتی زہکاریا و نہ چہ وتی دُزیان.

10

پریشتگ و کسانین کتاب

1 نون من دگہ پُرواکین پریشتگے دیست کہ چہ آسمانا اِیر آیگا اَت. جہبری پُوشاکی گورا اَت، سرا سنجے اِیراتی، چہرگی روچئے ڈٹولا اَت و پادی آسی منکئے پیما اتنت. 2 کسانین کتابے دستا اتی کہ پچے اَت. اے کتاب تومارے اَت. پریشتگا وتی راستین پاد دریائے و چپین زمینئے سرا

ايرِ كرت و³ كوڳاري كرت، انڇو ڪه شيرے گريت ووهده ڪوڳاري
 كرت، هپت گزندے توار اٽڪ ڪه هبرا اتنت.⁴ وهدے هپتین گزندان
 هبر كرت من لوٽ بنبيسانش، بله توارے چه آسمانا اشكن، گوڳاٽ:
 «هرچه ڪه هپتین گزندان گوشت، چيرش بدے و نشتہش مکن.»

⁵ پدا من هما دريا و زمينے سرا اوشتاتگين پريشتگ ديست ڪه وقى
 راستين دستى آسمانے نيگا چست كرت.⁶ و هماينے سوگندى وارت
 ڪه ابد تان ابد زندگ انت، هماينے ڪه آسمان و هرچه ڪه آسمانانى تها
 هست، زمين و هرچه ڪه زمينا هست، دريا و هرچه ڪه درياے تها
 هست جوڙى كرتگ انت. گوشتى: «نون وهد هلاس انت.⁷ هداے
 راز هما روچان سرجم بيت ڪه هپتمى پريشتگ وقى گرنایا جنگى بيت،
 هما پئما ڪه هدايا گون وقى هزمتكارين پئگهبران جار جتگ.»

⁸ گرا هما توارا گون من پدا هبر كرت ڪه من چه آسمانا اشكتگ ات.
 گوشتى: «برئو، هما پچين تومارا بزور ڪه دريا و زمينے سرا اوشتاتگين
 پريشتگے دستا انت.»

⁹ من پريشتگے گرا شان و گسانين تومار لوٽ. آيا منا گوشت: «بزور
 و بورى. اے تئى لاپے تها تهل بيت بله تئى دپا بينگے ڏولا شيركن.»
¹⁰ من گسانين تومار چه پريشتگے دستا زرت و وارت. دپا بينگے ڏولا
 شيركن ات بله انڇو ڪه من وارت، منى لاپ تهل بوت.¹¹ منا گوشتش:
 «په سواے آلى انت ڪه پدا بازين ڪوم، راج، زبان و بادشاهانى بارئو
 پيشگوئى بکنے.»

1 مَنَّا كَدَّ وِ كَسَاسِ كَنگِي لَئِي * دَئِيگِ بَوْتِ وِ گَوَشِگِ بَوْتِ: «پَا دَا، هُدَايَ پَرَسْتَشْگَاھَا وِ گُرْبَانْجَاھَا كَدَّ وِ كَسَاسِ كَن وِ هَمَّا مَرْدَمَانَ هَسَابِ كَن كِه اَوْدَا پَرَسْتَشَ كَنَنْتَ. 2 بَلَه پَرَسْتَشْگَاھِي دُئِي پِئِشْجَاھَا † يَلَه كَن، كَدَّ وِ كَسَاسِي مَكَن چِيَا كِه اے دَر كَنُومَانَ دَئِيگِ بَوْتِگِ. آ، پَا كِئِي شَهْرَا تَانَ چَلَّ وِ دُو مَاھَا لَكْتَمَالَ كَنَنْتَ. 3 وِ مَن وَتِي دُو شَاهِدَا وَاك وِ اِهْتِيَارَ دَئِيَان كِه تَانَ هَمَّا هَزَار وِ دُو سَد وِ شِسْتِيَن رُوچَانَ پِئِيگَمَبَرِي بَكَنْتَ. اِشَان گُونِي گُورَا بِيْتِ.» 4 اے، هَمَّا دُو يَن زَيْتُونِي دَر چَكِ اَنْتَ، زَمِيْنِي هُدَاوَنْدِي دَئِيَا اَوَشْتَا تَاگِيَن دُو يَن چَرَا گَدَانَ اَنْتَ. 5 وِ اَكْنَ كَسِي اِشَان تَاوَانَ دَئِيگِ بَلُوئِيْتِ، چِه اِشَانِي دِپَا اَس دَر كُئِيْتِ وِ دَر مَنَانَ وَا رَتِ. گُرَا اَكْنَ كَسِي اِشَان تَاوَانَ دَئِيگِ بَلُوئِيْتِ، هَمِي دُئُولَا اَلْمَا كُشْگِ بِيْتِ. 6 اِشَان اَسْمَانِي بَد كَنگِي اِهْتِيَارِ گُونِ اَنْتَ تَا نَكِه اِشَانِي پِئِيگَمَبَرِي رُوچَانَ هِي هَتُور مِيْتِ وِ اِهْتِيَارِشِ هَسْتِ كِه اَبَا هُونِي تَهَا بَدَلِ بَكَنْتَ وِ هَر وِهْدَا كِه بَلُوئِيْتِ، گُونِ هَر پِئِيْمِيَن وِ بَايَا زَمِيْنَا جَتِ كَنَنْتَ.

7 وِهْدِي اِشَان وَتِي شَاهِدِي سَرَجَمِ كَرْتِ، چِه جُهَلِيَن تَهَرُونَا دَر اَيُوكِيَن رَسْتَرِ گُونِ اِشَانِ جَنگِ كَنْتَ، اِشَانِ شِكْسَتِ دَنْتِ وِ كُشِيْتِ وِ 8 اِشَانِي جُونِ اَوْرَشَلِيْمِي † بَا زَارَا اِيْرِ كَنگِ بَنْتِ، هَمَّا شَهْرِ كِه پَه مَسَالِي سُدُومِ وِ مِسْرِي نَامَا زَانگِ بِيْتِ، هَمُودَا كِه اِشَانِي هُدَاوَنْدِ سَلِيْبِ كُشْگِ بَوْتِگِ.

* 11:1

111: اسليگين يوناني نبشنانك گوشيت: منا كلم و كاشه دئيك بوت كه كد و كساس كنگي

لئيه پئيمآ ات.

† 11:2

211: پئشجاه، بزآن پئشگاه، لوگن چارديوال، سهن.

‡ 11:8

811: اسليگين يوناني نبشنانك گوشيت: مزنين شهرے.

9 تان سئے و نیم روچا چہ ہر کٹوم، کبیلہ، زبان و راجا مردمِ اِشانی
 جُونانِ چارنت بلہ کُبر و کُپن کنگش نئیلنت. 10 زمینئے سرا نشتگین
 مردم، اِشانی سرا گل بنت و جشن گرت و پہ یکدومیا ٹیکی دیم دئینت،
 چیا کہ اے دوین پئیگہبران زمینئے سرا نشتگین مردم آزار داتگ انت.
 11 بلہ سئے و نیم روچا رند، چہ ہدائے نینگا زندئے روہ اِشانی جُونا پر
 ترت و اے وقی پادانی سرا اوشتانت. ہرکسا کہ دیستنت، مزینن ترسے
 آیینے جانا کپت. 12 پدا اِشان بُرزین سوارے اِشکت کہ چہ آسمانا گون
 اِشان گوشگا ات: «ادا، بُزاد بیایت.» اِشانی دژمن چارگا اتنت و اے،
 جہریئے تہا بُزاد آسمانا شنتت. 13 ہما دمانا بلاہین زمین چنڈے آتک
 و شہرئے دہیک تباہ بوت. زمین چنڈا ہپت ہزار مردم مُرت. پُشت
 کپتگینان سگ باز ترست و بُرزین ارشئے ہدائش شان و شوکت دات.
 14 دوہی «اِسوز» گوشگ، بچار، سئیمی «اِسوز» زوت آیکی انت.

ہپتی کرنا

15 ہپتی پرُشتگا وقی کرنا جت. آسمانا بُرزین سوار اتنت کہ گوشگا
 اتنت:

«دنیائے بادشاہی مئے ہداوند و
 آیینے مسیئے بادشاہی جوڑ بوتگ و
 آابد تان ابد بادشاہی کنت.»

16 نون بیست و چارین کاش کہ وقی تہتانی سرا ہدائے دیم
 نشتگ اتنت، دیم پہ چیر کپنت و ہدائش نازینت. 17 گوشتش:
 «پرواکین ہداوندین ہدا!
 ما تئی شگرا گرین،
 ہما کہ ہست انت و ہست بوتگ،

چیا کہ تئو وتی مزین زور و واک دستا گپتگ و
ہکمرانی بندات کرتگ.

18 کئوم زہر گپتگ آنت و

تئی گزب آتکگ.

مردگانی دادرسیئ وهد رستگ.

تئی ہزمتکارین پئیگہبران،

تئی پلگارتگینان و

ہرکسا کہ تئی نامئ ترس هست،

کسان و مزن،

ایانی مر دئیگئے وهد آتکگ و

ہمایانی برباد کنگئے وهد

کہ زمینا برباد کنگا آنت.»

19 پدا ہدائے پرستشگاہ آرشا پچ کنگ بوت و ہدائے آهد و کرارئے

پیتی، § آئیے پرستشگاہئے تہا گندگ بوت. گروکی شہم، برزین سوار و

گرند اتنت، زمین چنڈ و سک باز ترؤنگل بوت.

12

جنین و اژدیا

1 آسمانا مزین نشانیے زاهر بوت: جنینے کہ روچ آئیے پوشاک آت، ماہ

پادانی چیرا و دوازده استاری تاجے سرا آتی. 2 لاپی پرات و چہ چلگی

دردان کوکارا آت، چلگ بیگئے تئورشتان آت. 3 پدا دگہ نشانیے آسمانا

زاهر بوت: بلاہین سہرین اژدیایے، ہپت سرگ و دە کانٹی پرات و ہپت

§ 11:19

1911: پیتی، بزان سندوک.

تاجی سرا ات۔ 4 اژدیائے لٹکا آسمانے استارانی سئیے یک رپت و زمینا دثور دات۔ جنین کہ چکا کپگی ات، اژدیا، جنینے دیما اؤشتانگ ات تان انچو کہ آینے چک پندا ک بیت، ہما دمانا چکا بوارت۔ 5 جنینا مردین چگے پیدا کرت، ہما کہ «آیا سجھین کٹومانی سرا گون آسنین آسیا ہکمرانی کنگی انت»، جنینے چک پچ گرگ و ہدا و آینے تہتے کرا برگ بوت۔ 6 جنین تمک و گیابانا شت کہ اودا ہدایا پہ جنینا جاگھے تیار کرتگ ات تانکہ آ ہزار و دوسد و شست روجا اودا چارگ و دلگوش کنگ بیت۔ 7 پدا آسمانا جنگے بندات بوت۔ میکایل و آینے پریشٹگان اژدیائے ہلاپا جنگ کرت۔ اژدیا و آینے پریشٹگان ہم جنگ کرت۔ 8 بلہ اژدیا سرزور نبوت و چہ اد و رند آسمانا پہ آیا و آینے پریشٹگان جاگھے نبوت۔ 9 بلاہین اژدیا در کنگ بوت، ہما کوہین مار، کہ ایلیس و شئیتان گوشگ بیت و سجھین دنیا یا گمراہ کنگا انت۔ آگون وتی پریشٹگان زمینا دثور دئیگ بوت۔

10 پدا من برزین توارے چہ آسمانا اشکت کہ گوشگا ات:

«نون رگینگ و زور و

مے ہدائے بادشاہی و

آینے مسیہ اہتیار رستگ،

چیا کہ مے براتانی بہتام جنوک،

ہما کہ روج و شپ آیانی سرا

مے ہدائے دیما بہتام جنگا ات،

گلینگ بوتگ۔

11 مے برات، گورانڈے ہون و

وتی شاہدیے لبزے سٹوبا،

بہتام جنوکنے سرا بالادست بوتگ آنت۔
مرکنے دیما آیان وتی ساہئے ہچ پرواہ نکرنگ۔

12 ہمیشکا شادھی کنیت،
او آسمانان و آسمانانی نشتگینان!
بلہ برن و آپسوز پہ شما،
او زمین و دریا!
چیا کہ شئیتان پہ شما ایر آتگگ،
چہ زہرا سگ پر انت،
چیا کہ زانت کہ آئیئے و ہد کم انت۔»

13 و ہدے اژدیایا دیست کہ من گلینگ و زمینا دتور دئیگ بوتگان،
ہما جنینئے رندا کپت کہ مردین چکی پیدا کرتگ آت۔ 14 جنینا مزین
و کاپئے دو بانزل دئیگ بوت تانکہ بال بکنت و گیابانا وتی جاگہا شت
بکنت۔ آ، اؤدا تان و ہدیا، و ہدان و نیم و ہدا* چہ مارئے دزرسا دور
دارگ و ہئیالداری کنگ بیت۔ 15 گرا مارا چہ وتی دپا کتوریئے پیما
آپ پیژاردات تان جنینا ہار بیارت۔ 16 بلہ زمینا جنین کک کرت، وتی
دپی پچ کرت و ہما کتوری ایر برت کہ اژدیایا چہ وتی دپا در کرتگ آت۔
17 اژدیایا جنینئے سرا سگ زہر گپت و گون آئیئے اے دگہ چکان پہ جنگا
در کپت، گون ہما چکان کہ ہدائے ہکانی متوک آنت و پہ ایسیایا
وتی شاہدیئے سرا مہر اؤشتاتگ آنت۔ 18 نون اژدیایا، تلیابئے ریکانی سرا
اؤشتات۔

* 12:14

1412: پاکین کاپئے بازین زانتکارئے گانا ایشئے مانا سئے و نیم سال انت۔

13

چہ دریا رستریے

1 گڑا من دیست کہ چہ دریا رستریے چست بیگا ات. ده کانٹ و ہپت سرگی پرات. کاتانی سرا ده تاج اتنت و آئیئے ہر سرگئے سرا کپری نام پرات. 2 ہمے رستر کہ من دیست، پلنگئیئے ڈٹولا ات. پادی پورہ مئی * پادانی پئیما اتنت و دپی شیرى دپیئے پئیما. اڑدیا و تی زور، و تی تہ و و تی بلاہین اہتیار اشیارا داننت. 3 رسترے یک سرگا گوشیکا کوشوکین ٹپے پرات، بلہ کوشوکین ٹپے دراہ بوتگ ات. سجھین زمین ہئیران بوت و رسترے رندگیری ای کرت. 4 آیان ہمے اڑدیا پرستش کرت چیا کہ رسترا اہتیارى داتگ ات و رسترش پرستش کرت و گوشتس: «کئے رسترے ڈٹولا انت؟ کئے گون اشیا جنگ کرت کنت؟» 5 رسترا دپے دئیگ بوتگ ات کہ پٹاک جنگ و کپین ہر کنگا ات و اہتیار دئیگ بوتگ ات کہ تان چل و دو ماہا ہرچے کہ کنگ لوثیت، بکنت. 6 اشیا و تی دپ، ہدا، ہدائے نام و آئیئے منندجاہئے ہلاپا، بز ان ہمایانی ہلاپا پہ کپر کنگا چے کرت کہ ارشا نشتگ ات. 7 آیا اجازت دئیگ بوت کہ ہدائے پلگار تگین مردمانی ہلاپا جنگ و جدال چست بکنت و آیان پروش بدنت. آیا ہر کبیلہ، کئوم، زبان و راجئے سرا اہتیار دئیگ بوت. 8 زمینے سرا نشتگین سجھین مردم رسترا پرستش کنت، آسجھین کہ آیان نام دنیاے اڈ بیگا پیسر «زندے کٹایے» تہا، گورانڈے کٹابا نبشتہ کنگ نبوتگ اتنت، ہما گورانڈے کہ ہلار کنگ بوتگ ات. 9 ہر کسا کہ گوش پر، گوش بداریت.

* 13:2

213: مم ہئیوانے کہ پارسیا نرس گوشتی.

10 «آ کہ بندیگ بیگی انت،

بندیجاہا رثوت.

آ کہ گون زہما کُشگ بیگی انت،

گون زہما کُشگ بیت.»

اِشئے تہا ہدائے پلگار تگین مردمان اوپار† و ایمائے زلورت انت.

چہ زمینا رسترے

11 گرا من دگہ رسترے دیست کہ چہ زمینا چست بیگا ات. اِشیا گورانڈیئے ڈٹولا دو کانٹ پر ات بلہ اژدیائے ڈٹولا ہبرا ات. 12 اِشیا ائولی رسترے سجھین اہتیار گون ات و چہ ہمایئے نیگا کار کنگا ات. زمین و زمینے سرا نشتگین مردمی پرماتنت کہ ائولی رسترے پرستشا بکننت، ہمایئے کہ کُشوکیں ٹپی دراہ بوتگ ات. 13 اِشیا مزین نشانی پیش داشت، آسی ہم چہ آسمانا تان زمینا مہلوکئے چمانی دیما ایر گیتک. 14 اے نشانیانی سٹوبا کہ اِشیا رسترے دیما پیش دارگئے اجازت دئیگ بوت، اِشیا زمینے سرا نشتگین مردم رد دانتت. ہکمی دانتت کہ «ہما رسترے شریا بے جوڑ کنیت کہ زہمے لگتگی، ٹپیگ بوتگ بلہ انگت زندگی منتگ.» 15 دومی رسترا اجازت دئیگ بوت کہ ائولی رسترے بتا ساہ مان بکنت تانکہ ائولی رسترے بت ہبر ہم کرت بکنت و ہمایان بکُوشارینیت کہ اے بتا پرستش نکنت. 16 اِشیا سجھین مردم، کسان و مزن، ہستومند و نیرگار، آرات و گلام، اے حکم دانتت کہ وقی راستین دستا یا پیشانیگا نشانے پر بکننت، 17 تانکہ آچھی گپت یا بہا کرت مکنت، اگن نشانش پر نہ انت. نشان رسترے نام یا آئیئے نامے نمبر

آت. 18 اِدا ھِکمت پکار اِنْت. پلّ ھما کس رسترے نمبرا ھساب کنت کہ زانتی ھست، چیا کہ اے نمبر بنی آدمیگ اِنْت. و اِشیئے نمبر ششسُد و شست و شش اِنْت.

14

گوراند و یکسد و چل و چار ہزارین مردم

1 رندا من چارت تہ ھما گوراند سہیونئے کؤھئے سرا اوشتاتگ و یکسد و چل و چار ہزار مردمی گون کہ آیندے و آیندے پتے نامش پیشانیگئے سرا نبشته اِنْت. 2 و من توارے چہ آسمانا اِشکت، چو بازین آسانی توارا، پورہ بلاھین گزندئے توار اِنْت. اے توار کہ من اِشکت پورہ چنگ جنوک اتنت کہ وتی چنگان جنگا اتنت. 3 اے یکسد و چل و چار ہزارین مردم، تیتے دیم و چارین سہدار و کچاشانی دیم توکین سوتے جنگا اتنت. آید چہ ھما یکسد و چل و چار ہزارینان کہ چہ زمینا مۆگک * بوتگ اتنت، دگہ کسا اے سوت در برت نکت. 4 اے ھما اِنْت کہ وتا گون جنینان پلیتس نکتگ چیا کہ دست نجتگین اِنْت. ھر جاگہ کہ گوراند رتوت، اے رندگیری کنت. اے چہ مردمانی نیاما مۆگک بوتگ اِنْت، ھدا و گوراندئے ائولی بر و سمر اِنْت. 5 چہ آسانی دپا ھچ دروگ در نیاتکگ و بیئیار اِنْت.

سئین پریشتگ

6 پدا من دگہ پریشتگے دیست، آسمانئے نیاما بال اِنْت. ابدی و شین مستاکے گون آتی کہ پہ زمینئے سرئے نشتگینان، پہ ھر کئوم، کبیلہ، زبان و راجا جاری بخت. 7 گون برزین توارینا گوشتی: «ھدائے بیما

* 14:3

314: مۆگک، بز ان پہ کسئے جانئے رکینگا گرائین کیمتے دئگ، پارسیا «باز خرید.»

دلا بداریت و آپا شان و شوکت بدئیت چیا کہ آینے دادرسیئے ساهت آتکگ و رستگ. همایا پرستش بکنیت کہ آسمان و زمین، دریا و آپی چمگی جوڑ کرتگ آنت.»

8 چہ اشیا رند، دگہ پریشنگے، دومی پریشنگ آتک و گوشتی: «کپتگ، مزین شہر، بابل کپتگ، ہما کہ وتی زہکاریانی مست کنوکین شرابی سچھین کٹومانا وارینتگ.»

9 رندا دگہ پریشنگے، سیمی پریشنگ آتک. گون برزین ستوریا گوشتی: «اگن کسے رستر و آینے بتا پرستش بکنت و پشانیکا یا دستا آینے نشانا بزوریت، 10 آ، ہدائے ہرمے ہما پھکین شرابا وارت کہ ہدائے گزبے پالہا ریچگ بوتگ و گون آس و گوکرتا پاکین پریشنگانی دیما و گورانڈے دیما ہم آزاب دئیگ بیت. 11 آیانی آزابے دوت آبد تان آبد چست بنت. ہما کہ رستر و آینے بتا پرستش کنت یا رسترے نامے نشانا زورنت، آیان روچ و شپ ہج آرام نبیت. 12 ادا ہدائے پلگار تگینان سبر و اوپار پکار انت، ہمایان کہ ہدائے ہمکانی سرا کار کنت و پہ ایسیا وتی ایمانے سرا مہر اوشتنت.»

13 گرگا من چہ آسمانا ستورے اشکت، گوشگا ات: «نبشته کن: مُردگ بہتور ات، ہما کہ چہ اد و رند ہداوندے راہا مرنت.» پاکین روہ ہم گوشتی: «ہتو، آیانی زہمت کئی ہلنت و آرام گرت، چیا کہ آیانی کرتگین کار آیانی ہمراہ آنت.»

زمینے روَن و مؤش

14 من چارت تہ اسپیتین جہرے و جہرے سربرا پورہ انسانے چکے ڈٹولینے نشتگ. آینے سرا تلاہین تاجے و دستا تیزین داسے. 15 دگہ پریشنگے چہ پرستشگاہا در آتک، پہ برزتوریا دیم پہ ہمایا کوکارا ات

کہ جمبرے سرا نشتگ آت: «وتی داسا دیما پیار و بُن، چیا کہ روُن و مؤشے وهد آتگگ. زمینے کشار رستگ و تیار انت.»¹⁶ گرا ہما کہ جمبرے سربرا نشتگ آت، وتی داسی زمینے سرا سرینت و زمین روُن و مؤش بوت.

¹⁷ دگہ پریشتگے چہ آسمانی پرستشگاھا در آتک. آیا ہم تیزین داسے گون آت. ¹⁸ دگہ پریشتگے چہ گربانجاھا آتک کہ آسے سرا اہتیار ہست آت. آیا گون برزین توارنا گون ہمایا گوشت کہ تیزین داسی گون آت: «وتی تیزین داسا دیما پیار و زمینے انگورے درچکانی ہوشان بر، چیا کہ نون انگور رستگ آت.»¹⁹ گرا پریشتگا وتی داس زمینے سرا سرینت، انگوری مچ کرنتت و ہدائے گربے مزین شرابکشی ہوزے† تھا دئور دانتت. ²⁰ شرابکشی ہوز چہ شہرا دن لگت دئیگ بوت و چہ ہوزا ہون در آتک. ہون انچو باز آت کہ اسپانی لگامان سر بوت و تان سیسہد کیلومیتر‡ چو آبا تتک.

15

موسائے و گورانڈے سئوت

¹ رندا من آسمانا دگہ ہئیران کنوک و بلاہین نشانیے دیست، ہپت پریشتگ کہ ہپتین گڈسری آزابش گون اتنت، گڈسری، ہمیشکا کہ گون اشان ہدائے گرب سرجم بیت.

² پدا من چیزے دیست، دریائے پیما ات بلہ چو شیشگا ات، گون آسا ہئوار. و من دیست شیشگی دریائے کشا ہما اوشتاتگ اتنت کہ

† 14:19

1914: شرابکشی ہوز جاگھے کہ انگور مان کننت و لگت دینت و انگورے شیرگا کشتت.

‡ 14:20

2014: آسلیگین یونانی سیاہگ گوشت: ہزار و ششہد استادیہ.

رسترے سرا و آئیے بُت و نامے نمبرے سرا سوہین بوتگ اتنت. چنگش دستا ات کہ ہدایا داتگ اتنت. ³ آیان ہدائے ہزمتکار موسائے سوت دپا ات و گورانڈے سوت ہم. گوشگا اتنت:

«تئی کار مزن و ہئیران کنوک ات،

او پرواکین ہداوندین ہدا!

تئی راہ پہ ادل و راستی ات،

او کئومان بادشاہ!

⁴ کئے انت کہ چہ تئو نرسیت،

او ہداوند!

کئے انت کہ تئی ناما شوکت ندنت؟

چیا کہ تنہا تئو پاک اے.

سجھین کئوم کاینت و

تئی بارگاہا ترا پرستش کننت،

چیا کہ تئی ادلین کار

زاهر بوتگ ات.»

ہپت پریشنگ و ہپت آزاب

⁵ چہ ایشیا رند، من چارت و پرستشگاہ، بزانت «شاہدینے تمبو» ارشا

دیسٹ کہ پچ ات. ⁶ ہپتین پریشنگ کہ ہپتین آزابش گون اتنت، چہ

پرستشگاہا دنا در اتکت. آیان سپا و رُناہین لیلہین* گد و پوشاک گورا

ات و سینگا تلاہین پئی اش بستگ ات. ⁷ پدا چہ چارین سہداران ییکا

ہپتین پریشنگانا ہپت تلاہین درپ دات کہ چہ ہدائے گزبا پر اتنت،

* 15:6

615: لیم، گدے تہرے کہ انگریزا «لین» گوشگ بیت.

اَبَد تان اَبَد زندگين هُدايے گزبا. 8 پرستشگاه چه دوتا پر بوت که چه هُدايے شوکت و آيندے زورا آتک و کسا تان هما وهدا پرستشگاهے تها شت نکرت که هپتین پریشترگانی هپتین آزاب سرجم نبوتنت.

16

هَدايے گزبے هپتین دَرپ

1 پدا من برزین توارے اشکت که چه پرستشگاه پپداک ات و گون هپتین پریشترگان گوشگا ات: «برئوت و هدايے گزبے هپتین درپان زمینے سرا بریچیت.»

2 گزبا اولی شت و وتی درپی زمینے سرا ریتک. هما مردمان هراب و دردناکین ریش در آتک که رسترے نشانش پر ات و آيندے بتا پرستش کنگا اتنت.

3 پدا دومیا وتی دَرپ دریایے سرا ریتک. دریا چو مُردگینے هونا بوت و آيندے تھے هر سهدار مُرت.

4 پدا سئیمیا وتی دَرپ کئور و چمگانی سرا ریتک و آ هون بوتنت.

5 گزبا من اشکت که آپانی پریشترگ گوشگا ات: «تو آدل اے، تو که هستے و بوتگے، او پاکین!

چیا که توارے دادرسی کرتگ انت.

6 اِشان تئی پلگارتگین مردم و پئیگمبرانی هون ریتکگ،

پمیشکا تو اِشانا هون په توشگا داتگ.

اے همیشے لاهک انت.»

7 و من اشکت که گزبانجاه گوشگا ات:

«هتو، او پرواکین هداوندین هدا!

تبی دادرسی راست و پہ اَدل اَنت.»

8 نون چارمیا وتی دَرپ رُوچئے سرا ریتیک و رُوچا اجازت دئیگ بوت کہ مردمان گون آسا بسوچیت. 9 مردم چه اے سگین گرمیا سُتکت، بلہ پشومان بیگ و ہدایا شان و شوکت دئیگئے بدلا، ہما ہدائے نامئے ہلاپا کُپرش کرت کہ اے آزابانی سرا اِہتباری هست اَت.

10 رندا پنچمیا وتی دَرپ رسترئے تہتئے سرا ریتیک. آیینے بادشاہی سیاہ و تہار بوت و مردم چه اے پرئشانیا وتی زبان و لَلکان جایگا اتنت. 11 پہ وتی درد و ریشان برزین آرشئے ہدائے ہلاپا کُپرش کرت، بلہ چه وتی کاران پشومان نبوتنت.

12 پدا ششمیا وتی دَرپ مزین کئور، پراتئے سرا ریتیک و کئورئے آپ ہشک بوت تانکہ رُودراتکی بادشاہانی راہ ساپ بیت. 13 من سینے پلینے روہ دیست گوشئیگا پُگل اتنت کہ چه اژدیائے دپا، رسترئے دپا و چه دروگین پئیگمبُرئے دپا در ایگا اتنت. 14 اے ہما پلینے روہ اَنت کہ موزہ پیش دارنت و سچہین دنیائے بادشاہانی کرا رئونت کہ آیان پہ جنگ کنگا یکجاہ بکننت، ہما جنگ کہ پرواکین ہدائے مزین رُوچا بیت.

15 «پچار، من دزکابی کایان. بہتاور ہما انت کہ آگاہ مانیت و وتی پُوشاکان تیار داریت تانکہ آ جاندرآ در مئیثیت و آیینے ننگ گندگ مبیث.»

16 پلینے روہان اے بادشاہ ہما جاگھا مچ کرتنت کہ ایرانی زبانا نامی ہارمگدون انت.

17 نون ہپتمیا وتی دَرپ گواتا ریتیک و برزین ستوارے چه پرستشگاہئے تہتا اَتک، گوشگا اَت: «کار ہلتگ.» 18 گروکان جت، برزین ستوار و گُرد بوت و انچین بلاہین زمین چنڈے اَتک کہ چه ہما وهدا کہ انسان

زمینے سرا پیدا ک بوتگ، چُشپن زمین چنڈے نوتگ، انچین زورمندین زمین چنڈے ات. ¹⁹ مزین شہر، بابل سے ٹکرا بہر بوت و کٹومانی شہر کپنت و ہدایا مزین شہر، بابل یات ات و وتی گرب و ہڑمے شرابے پالھی آیارا دات. ²⁰ ہر جزیرہ گار بوت و ہچ کوہ پست نکپت. ²¹ بلاہین ترؤنگلے بوت. ہریک ترؤنگلے چل کلوئے* کساسا گران ات و چہ آسمانا مردمانی سرا کپت. آیان پہ ترؤنگلے توپانے آزابا ہدائے ہلاپا کپر کرت، چیا کہ اے آزاب سک ترسناک ات.

17

مزین کھبگ

¹ رندا چہ ہما ہپتین پریشنگان کہ ہپت درپش گون ات، یگے اتک و گون من ہبری کرت و گوشتی: «یا ادا من ترا ہما مزین کھبگے سزایا پیش داران کہ بازین آپانی سرا نشنگ. ² گون آیا زمینے بادشاہان زنا کرتگ و زمینا نشنگین مردم آئے زہکاریے شرابا یسار کرتگ انت.» ³ پدا پریشنگا منا روہے تھا گیاباتیا برت و من جننے دیست کہ انچین رُژنا سہرین رستریے سرا نشنگ ات کہ کپری نامان پوشنگ ات و ہپت سرگ و دہ کاٹی پر ات. ⁴ جنینا جمو* و رُژنا سہرین گد گورا ات. گون تلاہ و گرانہاین سنگ و مرواردا سمہتگ ات. تلاہین پالھے دستا آتی کہ چہ بژنا کین چیز و آئے زہکاریانی پلیتیاں پر ات. ⁵ آئے پیشانینگا

* 16:21

2116: آسلیگین یونانی نبشتانک گوشیت: تالانتیئے. تالانت یک دابین زرے ات. یک تالانت، پازدہ سائے مڑ ات و گرایا تالانتے کساس چل کلو ات.

* 17:4

417: جمو، رنگے کہ پارسیا بنفش و اردو بنفشی گوشتی.

نامے نبشتہ ات کہ رازے ات: «مزین بابل. کھبگانی و زمینے پلئیانی مات.»⁶ نون من دیست کہ جنین چہ ہدائے پلگار تگینانی و ایسائے شاہدانی ہونے توشگا نشہ و ملار ات. من کہ دیست، سگ ہئیران و ہبگہ منتان.⁷ پریشٹگا گون من گوشت: «تو پرچا ہئیران اے؟ من تراے جنین و ہما ہپت سرگ و دہ کانٹی رسترے رازا گوشان کہ جنین آیا سوار انت.⁸ آ رستر کہ تو دیست، یک و ہدیا ہست ات، نون نیست انت بلہ چہ جہلین تہرونا در آیکی انت و بر باد یے نیگا رثوت. زمینا نشٹگین ہما مردم کہ چہ جہانے جوڑ بیگئے و ہدا آیانی نام <زندے نگاب> نبشتہ نہ انت، اے رسترا کہ گندنت ہئیران بنت، چیا کہ اے رستر یک و ہدے ہست ات و نون نیست انت بلہ پدا آیکی انت.⁹ پہ ایشیے سر پد بیگا دانان سرے لوٹیت. ہپتین سر، ہپت کؤہ ات کہ آیانی سرا جنین نشٹگ. ہپت بادشاہ انت ہم،¹⁰ بیچئے بادشاہی ہلاس بوتگ، یگے انون بادشاہ انت و دگہ یگے انگت نیاتکگ و آ، و ہدے کثیت، الم پہ کمین و ہدیا مانیت.¹¹ ہما رستر کہ یک و ہدے ہست ات و نون نیست انت ہشتمی انت، بلہ چہ ہپینان یگے و تباہیے نیگا رثوت.¹² و دھین کانٹ کہ تو دیستت، دہ بادشاہ انت کہ انگت ہج بادشاہی اش نرسٹگ، بلہ آبان رسترے ہمراہیا پہ یک ساہتیا بادشاہیے اہتیار رسیت.¹³ اے سچھینانی مکسد یگ انت و اے وقی زور و اہتیارا رسترا دینت.¹⁴ اے گون گورانڈا جنگ کنت بلہ گورانڈا اشان پرؤش دنت، چیا کہ آ ہداوندانی ہداوند و بادشاہانی بادشاہ انت و ہما کہ گون آیا گون بنت، آییے سوار جتگین، در چتگین و وپادارین ہمراہ انت.»

¹⁵ نون پریشٹگا منا گوشت: «ہما آپ کہ تو دیستت، ہمودا کہ کھبگ نشٹگ، کٹوم، چچی، راج و زبان انت.¹⁶ ہما رستر و دھین

کانٹ کہ تُو دیستنت گون کھبگا نہرت کنت، آیا وئیران و جاندر کنت، آیینے گؤشنا ورنٹ و آیا گون آسا سوچنت. ¹⁷ چیا کہ ہدایا آیانی دلا داتگ کہ ہدائے مکسدئے سرا کار بکننت، همشور بنت و وقی بادشاہیا رسترا بدئینت تان ہما وهدا کہ ہدائے ہبر سرجم و پورہ بینت. ¹⁸ و ہما جنین کہ تُو دیست، مزین شہرانت کہ زمینے سرئے بادشاہانی سرا ہکمرانی کنت.»

18

بیلئے سرا زار و پریات

¹ چہ اے چیزان ورنڈ من دگہ پریشتگے دیست کہ چہ آسمانا ایر آیگا ات. آیا مزین اہتیارے گون ات و زمین چہ آیینے شان و شوگنا رزنا بوت. ² گون مزین تواریا کوکاری کرت:

«کپتگ، کپتگ، مزین بابل،

نون پلین روہانی مندجاہ بوتگ و

ہر ناپاکین ارواہئے جاگہ انت و

ہر ناپاکین مرگئے کدوہ انت و

ہر ناپاک و بڑناکین سہدارئے لوگ انت.»

³ چیا کہ سجھین کٹومان

آیینے زنائے مست کنوکین شراب وارتگ.

جہانئے بادشاہان گون آیا زنا کرتگ و

دینائے سئوداگر چہ آیینے زیادہین ائیش و آسودگیان

ہستومند بوتگ انت.

بیلئے سرا

⁴ زندا من چہ آسمانا دگہ توارے اشکت، گوشگا ات:

«او منی مردمان! چہ ایشیا درایت

- تانهکه شما اِشِيئَهٗ گَگاهان شَرِيک مَبِيَّت و
 اِشِيئَهٗ اَزَاب شَمئَهٗ سَرا مَکِنَت،
- 5 چِيا کِه اِشِيئَهٗ گَگاه سَرا پِه سَرا اَنَت و اَسْمانا رَسْتگ اَنَت و
 هُدایا اَيئَهٗ رَدِيَن کارِيات کَرْتگ اَنَت.
- 6 هِر چِه کِه اَييا کَرْتگ گُون اَييا هَما پَئِيما بَکِنِيَّت و
 دو سَري * بَدِيئِيَّت،
 هَما پِپالَه کِه اَييا اَيِر رِيئِيکْگ، چِه هَما پِپالَه
 پِه اَييا دو سَري اَيِر رِيئِيَّت.
- 7 هَمِيئِيچِک کِه وِتا شان و شَوکْتِي داتْگ و
 اِئِيش و تَوَشئَهٗ تها زَندي گَوازيئَتْگ،
 نون هَمِيئِيچِک اَزابِي بَدِيئِيَّت،
 چِيا کِه وِتي دِلا گَوشْتِگِي:
 <مَن مَلْکِهِي اَن و تِهئَهٗ سَرا نَشْتِگان،
 جَنوَزاي نِه اَن و
 هَچْبِر پُرس نَگَنْدان.>
- 8 اِشاني سَئو با يک رُوچِيئَهٗ تها اَيئَهٗ اَزاب،
 بزان مَرک، پُرس و دُکَال کايَنَت و
 آ گُون اَسا سَؤچِگ بِيَّت،
 چِيا کِه هُداوندِيَن هُدا پُرواک اِنَت و
 اَيئَهٗ دادرسيَا کَنَت.»

پِه بابِلَا سَئَهٗ بَرا اَبَسُوَز

* 18:6

618: دو سَري، بزان دو بَرا بَر.

9 زمينے بادشاهان كه گون بابلے شهرا زنا كرتگ و ائيش و نوشے زندش گواز پنتگ، وهدے آينے سچگے دو تان گندنت، په آيا گريونت و پرسىگ بنت. 10 آينے آزابا كه گندنت، ترسنت، دور اوشتنت و گوشنت:

«آسوز، آسوز، او مزنيں شهرا!
او بابل، او مھكئين شهرا!

چيا كه يك ساهتئے تها تئي دادرسئے وهد رست.»

11 زمينے سئودا گر گريونت و په آيا پرسىگ بنت، چيا كه آيانى سامانان نون كس په بها نزوريت؛ 12 تلاه، نگره، گرانباين سنگ و مروارد، ليلمين گد، جمو و هرير و رزنا سهرين گد و هر پئيمين و شبوين دار، هر پئيمين آجين † چيز، چه گرانباين دار، برنج، آسن و سنگ مرمر جوار كرتگين چيز، 13 دارچيني، مساله، سوچكى، مر، سوچكى، شراب، زيتونئے شيل، گھترين آرت، گندم، گوک و پس، اسپ و اسپ گاڑى، گلام و انساني زند.

14 هما بر و سمر كه شيمے ارواه

په آيا هڊوناك † بوتگ،

چه شيمے دستا شتگ.

سجهين زينتي و درپشوكين چيز

چه شيمے دستا شتگ آنت و

نون هچبر در گيجگ نبت.

† 18:12

12:18: آجين، بز ان چه آجا آڏ بوتگين. آج چه پيلے دنانان در كئيت.

‡ 18:14

14:18: هڊوناك، بز ان واهگدار، آرماني، لوٲوك، دلمانگ.

15 اے چیرانی سٹوداگر کہ چہ اے کہبگا هستومند بوتگ آنت،
چہ آئیئے آزابئے ترسا دور دورا اوشتنت، گریونت و پرسینگ بنت.
16 گوشنت:

«آسوز، آسوز، او مزنین شہر!
چیا کہ لیلین گد، جمو و رژنا سہرین پوشاک گورا دئیگ بوتئے
و

گون تلاہ و گرانہاین سنگ و مرواردا سمہینگ بوتئے،
17 بلہ چشین بلاہین مال و ملک یک ساہتئے تہا تباہ کنگ
بوت.»

سجھین ناہدا، جانشو و ہما مردم کہ دریا یا سپر کنت یا کار کنت
دور اوشتاتگ اتنت. 18 و ہدے آئیئے سچگئے دویش دیست، کوکارش
کرت و گوشنتش: «اے مزنین شہرئے ڈٹولین دگہ شہرے بوتگ؟»
19 آہاک پہ سر بوتنت و گریوان و موتک آرانا کوکار کنگ اتنت:

«آسوز، آسوز، او مزنین شہر!
ہما کہ دریا یا بوجیگش هست آت،
چہ تئی مال و ملکا هستومند بوتگ آنت،
بلہ یک ساہتئے تہا تباہ کنگ بوتئے.»

20 آئیئے سرا شادھی کنیت، او آسمانان!
شادھی کنیت، او ہدائے پلگارتگین مردمان، او کاسد و
پئیگمہران!
چیا کہ ہدایا ایشئے دادرسی ہما پئیما کرتگ کہ ایشیا گون شما
کرتگ.

بایلئے آسر و آکبت

21 پدا پُروا کین پریشتیگا، جنتری S تائے کدین مزینن سینگے چست
 کرت و دریا یا دتور دات و گوشتی:
 « گون ہمے ترندیا مزینن شہر، بابل جہلا د دتور دئیگ بیت و
 پدا ہچہر شوہاز کنگ بوت نکنت.
 22 چنگ جنوک، سازگر، نل و سُرنا جنوکانی سازے ستوار
 پدا ہچہر تئی تہا اشکنگ نبیت.
 ہچ ہنرے ہنرمند
 پدا ہچہر تئی تہا شوہاز کنگ نبیت.
 جنتری ستوارے
 پدا ہچہر تئی تہا اشکنگ نبیت.
 23 چراگئے رزن
 پدا ہچہر تئی تہا ندرپشیت.
 سالونک و بانوری ستوارے
 پدا ہچہر تئی تہا اشکنگ نبیت،
 چیا کہ تئی ستودا گر زمینے سکین مزینن مردم بوتگ انت و
 تئی جادوگریئے سوبا، سبھین کتوم رد دئیگ بوتگ انت.
 24 پئیگہبر و ہدائے پلگارتگین مردم و ہرکس کہ دنیائے تہا
 کُشگ بوتگ،
 آیانی ہون اے شہرے تہا در کپت.»

19

بائے کپگئے سرا ہدائے شگر

18:21 S

2118: جتور دو سنگ انت کہ گون آیان گندما دُرشت و آرت کننت.

1 چہ اے چیزان و رند من انچین مزین توارے اشکت، گوشئیکا
آسمانا سگین بلاہین مچھئے توار ات، گوشگا اتنت:
«ہداوندا بنازینیت، ہللیویا.

رکینگ و شوکت و زور مے ہدائیک انت،
2 چیا کہ آیینے دادرسی راست و پہ ادل انت.
آیا ہما مزین کھبگ سزا داتگ

کہ زمینی گون وتی زہکاریان گمراہ کرتگ ات.
ہدایا چہ آیا وتی ہزمتکاریانی ہونے بیر گبتگ.»
3 وایان یک رندے پدا گوشت:

«ہداوندا بنازینیت، ہللیویا.

ابد تان ابد چہ آیا دوت چست بیت.»

4 پدا بیست و چارین کاش و چارین سہدار دیم پہ چیر کپنت. تہتے
سرا نشتگین ہدائش پرستش کرت، گوشتش:

«آمین. ہداوندا بنازینیت، ہللیویا.»

5 گرا چہ تہتا توارے اتک، گوشتی:

«مے ہدائے توسیپا بکنیت،

او آیینے سچھین ہزمتکاران

او سچھین ہداترسان،

کسان و مزن!»

6 پدا من انچین توار اشکت کہ چو مزین مچی و بازین آپ و ترندین
گزندانی توارا اتنت کہ گوشتش:

«ہداوندا بنازینیت، ہللیویا.

چیا کہ مے پرواکین ہداوندین ہدا ہکمرانی کنت.

7 گُل بَیْنِ و شَادِهی بَکْنِیْن و
 هَمَیَا شَان و شَوکْت بَدِئِیْن،
 چِیَا کِه گُورَانْدَئِ سُوْرَئِ وُهْدِ اَتَکْگِ و
 اَیْنِئِ بَاتُورَا وَا تَئِیَارِ کَرْتِگِ.
 8 اَیَا لِیْلُیْن، رُزْنَا و سِپَایْنِ گُڈِ،
 پِه گُورَا کَنْگَا دَئِیْگِ بُوْتِگِ.»

لِیْلُیْنِ گُڈِ، هُْدَاَئِ پَلْگَارْتِگِیْنِ مَرْدَمَانِیْ پِهْرِیْزْکَارِیْ اَنْتِ.
 9 پَدَا پَرِئِشْتِگَا مَنَا گُوشْتِ: «نَبِشْتِه کَنْ: بَهْتَاوَر اَنْتِ هَمَا کِه گُورَانْدَئِ
 سُوْرَئِ شَامَا لُوْتِگِ بُوْتِگِ اَنْتِ.» پَدَا گُوشْتِ: «اے هُْدَاَئِ رَاسْتِیْنِ هَبِرِ
 اَنْتِ.»

10 نُونِ مَنَا اَیْنِئِ پَادَانِیْ دِئِمَا سُبْجِدِه کَنْگَا کِپْتَانِ، بَلِه مَنَا گُوشْتِی: «چُوْ
 مَکَنْ، مَنَا هَمِ تَئِیْ و تَئِیْ بَرَاتَانِیْ دُئُولِیْنِ هَزْمَتْکَارِیْ اَنْ کِه اِیْسَاَئِ شَاهِدِیَا
 دِئِئِئِئِئِ. هُْدَاِیَا پَرَسْتِشْ کَنْ. اِیْسَاَئِ بَارْتُوَا شَاهِدِیْ دَئِیْگِ پَئِیْگَمْبَرِیْئِ
 جِئُوْهَر اَنْتِ.»

رِسْتِر پَرُوشْ وَاْرْتِ

11 مَنَا دِیْسْتِ کِه اَسْمَانِئِ دِپِ پَچِ اَنْتِ و مَنَا دِئِمَا اَسْپِئِئِئِئِ اَسْپِ و
 اَسْپِ سُوَارِیْ. اَسْپِ سُوَارِئِئِئِ نَامِ «وِپَادَاوَر اَسْپِ» اَنْتِ. پِه اَدَلِ دَاوَرَسِیْ
 کَنْتِ و پِه اَدَلِ جَنْگِ هَمِ کَنْتِ. 12 اَیْنِئِ چَمَّ چُوْ رُوْکِیْنِ اَسَا اَنْتِئِ و
 بَازِیْنِ تَابْجِ سَرَا اَتِیْ. اَیْنِئِ سَرِگَئِئِ سَرَا نَامِ نَبِشْتِه اَنْتِ کِه اَیْنِئِ جَنْدَا اَبِئِدِ،
 دِگِه کَسَا اے نَامِ نَزَانْتِ. 13 اَیَا هُوْنَا مِیْنْتِگِیْنِ کَبَاْهْ گُورَا اَنْتِ و نَامِیْ
 «هُْدَاَئِ گَالِ» اَنْتِ. 14 اَسْمَانِیْ پِئُوجِ، هَمَاِیْنِئِ پُشْتَا گُوْنِ اَنْتِئِ، اَسْپِئِئِئِئِ
 اَسْپَانِ سُوَارِ و سِپَا و اَسْپِئِئِئِئِئِ لِیْلُیْنِ پُوشَاکِ گُورَا.

15 چہ اسپ سوارے دپا تیڑین زھے در ایگا انت تانکہ گون اشیا کٹومان بجنٹ و گون آسنین آسایا آیانی سرا ہکمرانی بکت. آ، پروا کین ہدائے گرب و ہڑمے شرابکشی ہٹوزا لگت دئیگا انت. 16 آیینے کجاہ و رائے سرا نامے نبشتہ انت: «بادشاہانی بادشاہ و ہداوندانی ہداوند.»

17 پدا من دیست کہ پریشتگے روچے تہا اوشتاتگ. گون برزین تواریا سچھین مرگانی نینگا کوکاری کرت کہ آسمانے نیاما بال اتنت:

«بیائت و پہ ہدائے مزین شاما مچ بییت،

18 تانکہ شما بادشاہانی گوشت،

سالارانی گوشت،

پروا کین مردمانی گوشت،

اسپ و اسپ سوارانی گوشت،

سچھین مردمانی گوشت،

آزات و گلامانی و کسان و مزینانی گوشتا بوریت.»

19 نون من رستر دیست و زمینے بادشاہ و آیانی پئوج ہم دیستنت کہ گون اسپ سوار و آیینے پئوجا پہ جنگا مچ بوتگ اتنت. 20 و رستر، ہما دروگین پئیگمیرے ہمراہیا گرگ بوت کہ رسترے دیما مؤجھی پیش داشتگ ات. گون اے مؤجھان، آہما رد دانگ اتنت کہ رسترے نشانس زرتگ ات و آیینے بٹش سجدہ کرتگ ات. دوین، زندگا ہما گورما* دئور دئیگ بوتگ اتنت کہ گون آس و گوگرتا بن ات. 21 آدگہ پئوجی گون اسپ سوارے زہما کہ چہ آیینے دپا در ایگا ات کُشگ بوتنت و سچھین مرگان وتا چہ آیانی گوشتا سیرلاب کرت.

* 19:20

2019: گورم، بزبان دریاچہ.

20

ہزارین سال

1 رندا من پریشتگے دیست کہ چہ آسمانا ایر آیکا ات. آیا جہلین تہرونے کلیت و مزین زمزیلے دستا ات. 2 و آیا اژدیا گپت و پہ ہزار سالابست، بزانت ہما کدیما مار کہ ایللس و شئیتان انت. 3 جہلین تہرونے تہا دئوری دات و تہرونے دپی کجل کرت و مہرجت کہ تان اے ہزارین سال پورہ مینت، آدگہ برے کئومان رد دات مکت. چہ ہزارین سالان و رندا، اما شئیتان پہ گمکین و ہدیا آرات کنگ بیت.

4 رندا من تہت دیست و آ کہ تہتانی سرا نشتگ اتنت، آیان دادرسینے اہتیار دئیگ بوت. و من ہمایانی ارواہ دیستنت کہ آیانی سر پہ ایسائے بارثوا شاہدی دئیگ و ہدائے ہبرے سوبا برگ بوتگ اتنت، ہمایانی کہ رستر و آیینے بتش سجدہ نکرنگ ات و وتی پینشانینگ یا دستے سرا آیینے نشانیش نزرنگ ات. آپدا زندگ بوتنت و پہ ہزار سال گون مسیہا ہکرانی اش کرت. 5 اے اٹولی جاہ جنگ انت. پست کپتگین مردگ، تان ہما و ہدا پدا زندگ بوتنت کہ اے ہزارین سال پورہ بوتگ اتنت. 6 بہتاور و پاک و پلگار انت ہما کہ اے اٹولی جاہ جنگا شریک بنت، دومی مرکا آیانی سرا ہچ اہتیار نیست و آ، چہ ہدا و مسیہے نینگا دینی پیشوا جوڑ بنت و گون مسیہا تان ہزار سال ہکرانی کنت.

شئیتانے گڈی سزا

7 و ہدے ہزارین سال سرجم بنت، شئیتان چہ وتی بندیا جاہ آرات کنگ بیت و 8 زمینے چارین کندان نشتگین کئومانی رد دئیگا رثوت کہ آجوج و ماجوج ات. اشان پہ جنگا چ کنت. اے دریائے رینکانی

کساسا باز بنت. 9 اے سجھین کٹوم دیم پہ زمینے پراہین پٹا برزاد بوتنت و ہدائے پلگار تگین مردمانی اُرد* و دُوستنا کین شہرش چپ و چاگرد کرت، بلہ آسے چہ آسمانا جہلاد آتک و ایڑی برنتت. 10 پدا اِشانی رد دئیوک، اِبلیس، آس و گوگرتے گورما دئور دئیگ بوت، همودا کہ رستر و دروگین پیگمہر انت. اِشان، شپ و روچ، ابد تان ابد آزاب رسیت.

بلاہین اسپیتین تہ

11 رندا من بلاہین اسپیتین تہتہ دیست و ہما ہم کہ تہتے سرا نشتگ ات. زمین و آسمان چہ آینے دیما تنکت و پہ زمین و آسمانا ہچ جاگھے پُشت نکپت. 12 من مُردگ دیستنت، مزن و کسان، کہ تہتے دیما اوشتاتگ اتنت. کتاب پچ کنگ بوتنت و دگہ کلابے ہم پچ کنگ بوت، «زندے کتاب.» مُردگ وتی کرتگین کارانی ہسابا دادرسی کنگ بوتنت، ہما کارانی ہسابا کہ کتابانی تہا نبشتگ ات. 13 دریایا وتی لاپے مُردگ در کرتنت و مرک و مُردگانی جہانا ہم وتی توکے مُردگ در کرتنت و ہریگے وتی کرتگین کارانی ہسابا دادرسی کنگ بوت. 14 مرک و مُردگانی جہان، آسے گورما دئور دئیگ بوتنت. اے آسے گورم، دومی مرک انت. 15 اگن کسینے نام «زندے کلابے» تہا نبشتہ نہ ات، آ، آسے گورما دئور دئیگ بوت.

21

توکین آسمان و توکین زمین

20:9 *

920: اُرد بزبان جنگی کٹیمپ.

1 رندا من توکین آسمان و توکین زمينے ديست چيا که ائولى آسمان و ائولى زمين گار بوتگ اتنت و دريا هم نون نيست ات. 2 و من پاکين شهر ديست، توکين اورشليم، چه هداے نيگا چه آسمانا اير آيگا ات. بائور يے ڈئولا تئيار کنگ و په وتي لوگ واجها سمهينگ بوتگ ات. 3 و من برزين ستورے اشکت که چه تهتا پنداک ات، گوشگا ات:

«بچار! هداے منندجاه مردمانى کرا انت،

نون آوت آيانى کرا نندوک بيت.

آ، هداے مردم بنت و

هدا وت گون آيان يکجاه بيت.

4 هدا چه آيانى چمان هر ارسيا پهک کنت.

مرک نون پشت نکپت و

نه پرس و نه زارى و نه درد بيت،

چيا که پيسريگين چيز گوستگ انت.»

5 هما که تهتے سرا نشتگ ات، گوشتی: «بچار، من سجھين چيزان چه

توکسرا اڈ کان.» پدا گوشتی: «نبشته کن، چيا که اے هبر پراهتبار و

راست انت.» 6 چش هم منا گوشتی: «کار هلنتت. بنادات من آن و

هلاسى من آن،* بنگيچ و آسر. هما که تئگ انت، من آيا چه زندے

چمگا مپت و بے زرا آب دئيان. 7 هما که سوبين بيت، اے سجھين

چيزى ميراسا رسنت، من آيينے هدا بان و آمنى چگ بيت. 8 بله لگور

و ناباور و هما که بژناک انت، هونگ و زنهکار و جادوگر و بت پرست و

بجھین دروغبند، ایشانی آسراش انت کہ آسے گورما گون آس و گوکرتا سوچگ بینت. اے دومی مرک انت.»

توکین اورشلیم

9 چہ ہما ہپتین پریشتگان کہ چہ گڈی ہپتین آزابان پریں ہپت درپش گون ات، یگے آتک و منا گوشتی: «ادا بیا، من ترا باتورا پیش داران، گورانڈے لوجانکا،» 10 آیا روہے تہا منا بلاہین و برزین کوہئے سرا برت و پاکین شہر، اورشلیمی پیش داشت کہ چہ ہدائے نیگا چہ آسمانا ایرایگا ات و 11 گون ہدائے شان و شوکا درپشگا ات. ایشیے درپشناکی چو گرانہاین سنگ، اکیکے ڈٹولا ساپ ات. 12 بلاہ و برزین دیوالے ہست آتی و دوازده دروازگ کہ ہر دروازگے دپا پریشتگے اوشتاتگ ات و دروازگے سرا نامے نبشتگ ات. اے اسرائیلے دوازدهین کبیلہانی نام اتنت. 13 روڈراتکا سے دروازگ، شمالا سے دروازگ، جنوبا سے دروازگ و روئندا ہم سے دروازگ اتنت. 14 شہرے دیوالا دوازده بنرد ہست ات و آیانی سرا گورانڈے دوازدهین کاسدانی نام اتنت، ہریکے سرائک نامے. 15 ہما کہ گون من ہبر ات، گڈ و کساس کنگی تلاہین لے گون آتی کہ شہرا و آینے دروازگ و دیوالا گڈ و کساس بکنت. 16 و شہر چارکند ات، ہمینچک کہ ایشیے دراجی ات ہمینچک پراہی. پریشتگا شہر گون لٹا گڈ و کساس کرت، سرجیا کساس دو ہزار و دوسد کلومیتر † ات. دراجی، پراہی و برزی یگین گڈا اتنت. 17 پدا آینے دیوالی گڈ و کساس کرت. انسانی گڈ و کساسے ہسابا کہ پریشتگ کار

† 21:16

1621: آسلیگین یونانی نبشتانک گوشتیت: دوازده ہزار ستادیا.

بندگا آت، دیوال کساس شست و پنج میتر † آت. 18 شہرے دیوال چہ
 یشما § جوڑ کنگ بوتگ آت و شہر چہ پھکین تلاہا، چو شیشگا ساپ.
 19 دیوالے بُنرد گون ہر وڑین گرانہاین سنگان سینگارگ بوتگ آت.
 ائولی بُنرد یشم آت، دومی نیلم، سئیمی اکیک، چارمی زمرُد، 20 پنچمی
 سنگ سلیمان، ششمی رومی، ہپتمی تلاہ رنگین آکوت، ہشتمی بیئرل،
 نہمی پُکراج، دہمی شوزین اکیک، یازدہمی پیروزہ، دوازدہمی جموین
 آکوت. 21 دوازدہین دروازگ چہ مرواردا جوڑ کنگ بوتگ اتنت، ہر
 یک دروازگے چہ یک مروارڈیا و شہرے پراہین دمک چہ پھکین تلاہا
 جوڑ کنگ بوتگ آت، چو شیشگا ساپ. 22 من ایشے تہا ہچ پرستشگاہ
 ندیست، چیا کہ پرواکین ہداوندین ہدا و گورانڈ ایشے پرستشگاہ آت.
 23 و شہرانہ رُوج پکار انت و نہ ماہ کہ آپا رُزنا بکننت، چیا کہ ہدائے
 شان و شوکت ایشا رُزنا کنت و گورانڈ ایشے چراگ انت. 24 کئوم
 ایشے رُزنے تہا گام جنت و زمینے بادشاہ وتی شان و شوکا ایشے تہا
 کارنت. 25 ایشے دروازگ ہچبر رُوجا بند نبت چیا کہ اودا ہچبر شپ
 نبت. 26 سجھین کئومانی شوکت و شرب ایشے تہا آرگ بنت. 27 ہچ
 پئیمین پلینین چیز یا ہما کہ بڑناکین کار کنت و دروگ بندت، اودا
 پُرت نکنت، بس ہما شت کنت کہ آیانی نام «زندے کبابا» نیسگ
 بوتگ آت، ہما گورانڈے کبابا.

21:17 †

1721: آسلیگین یونانی نبشتانک گوشیت: یکسد و چل و چار کیوٹ.

21:18 §

1821: یشم گرانہاین سنگے.

22

زنداپئے کئور و زندئے درچک

¹ رندا پریشٹگا منا زنداپئے کئور پئیش داشت کہ چو بلورا ساپ آت. چہ ہدا و گورانڈئے تہتا در ایگا انت و ² شہرئے بازارئے نیاما تچان انت. کئورئے اے دست و آدستا زندئے درچکے کہ دوازده بر و سمر کاریت، ہر ماہ چہ برا بار انت و درچکئے تاک پہ کئومانی دراہ کنگا درمان آت. ³ و ہج پئیمین نالتے پست نکپیت. ہدا و گورانڈئے تہت ہمودا بیت و آئیئے ہزمتکار آئیئے ہزمتا کننت. ⁴ آئیئے چہرگا گندنت و آئیئے نام آیانی پئیشانیگان بیت. ⁵ اوڈا ہجر شب نبیت، چراگ و روچئے رزئے زلورت نبیت، چیا کہ ہداوندین ہدا وت آیانی سرا وتی رزنا در پئیشیت و آ، ابد تان ابد ہکمرانی کننت.

گڈی ہبر

⁶ پریشٹگا گون من گوشت: «اے ہبر پراہتبار و راست آت. و ہداوند، پئیکمرانی روہئے ہدایا، وتی پریشٹگ دیم داتگ کہ آئیئے ہزمتکاران اے چیزان پئیش ہداریت کہ آما زوت بئیکی آت.»

⁷ «بچار، من ایسا، زوت پئداک آن. بہتاور ہما انت کہ ہمے پئیشگوئیئے ہبرانی پرمانہرداریا کنت کہ اے کٹابا مان آت.»

⁸ و من، یوہنا، ہما آن کہ اے چیزئی اشکتگ و دیستگ آت. و ہدے من اشکت و دیست، ہما پریشٹگئے پادانی دپما پہ سجدہا کپتان کہ منا اے چیزئی پئیش داشتنت. ⁹ بلہ آیا منا گوشت: «نہ، چو مکن. من ہم تئی و تئی براتین پئیکمرانی ڈٹولین ہزمتکارے آن و ہمایانی ڈٹولینے آن کہ اے کٹابئے ہبرانی متوک آت. ہدایا پرستش بکن.» ¹⁰ رندا منا

گوشتی: «اے کٹائیے پیئگبریئے ہبران مہرجن، چیا کہ وھد نون تزیک انت. 11 ہما کہ بدی کنت، بلّ اَنگت بدی کنت، ہما کہ پلپت انت، بلّ اَنگت پلپت انت و ہما کہ پھر یزکار انت، بلّ اَنگت پھر یزکاری کنت و ہما کہ پاک و پلگار انت، بلّ اَنگت پاک و پلگار انت.»

12 بچار، من ایسا زوت پپداک آن و منا مڑ گون کہ ہرکسا آئیئے کارئے ہسابا مڑ بدتیان. 13 بندات من آن و ہلاسی من آن،* اٹولی و آہری، بنگیج و آسر.

14 بہتاور ہما انت کہ وتی پوشا کان شوڈنت تانکہ چہ زندئے درچکا ورگئے اجازتس بیت و چہ شہرئے دروازگان، تہا شت بکننت. 15 بلہ چُک، جادوگر، زہکار، ہونیک، بت پرست و ہرکس کہ دروگ بندیت و گوون دروگا مہر کنت، اے سچھین چہ شہرا دن بنت.

16 «من کہ ایسا آن، وتی پریشتگ دیم داتگ تانکہ کلیسیایانی ہاترا شمارا اے چیزانی شاہدیا بدنت. من داوودئے ریشگ آن و داوودئے پُشتید ہم. سہئے رُزناین استار من آن.»

17 پاکین روہ و باتور گوشنت: «بیا.»

ہما کہ اشکنت، بلّ گوشیت «بیا.»

ہما کہ تنیک انت، بلّ کثیت،

ہما کہ لوٹوک انت بلّ چہ زنداپا مپت و بے زرا زوریت.

18 من پہ ہرکسا کہ اے کٹائیے پیشگوئیئے لبران اشکنگا انت، شاہدی

دئیان کہ اگن کسے ایشانی تہا چیزے گیش بکننت، ہدا آئیئے سرا ہما

آزاران گئش کنت کہ اے کٹائے تہا نبشتہ آنت. ¹⁹ واگن کسے چہ کٹائے پیشگوئے ہبران چیزے در بکنت، ہڈا چہ زندے در چکا و چہ پاکین شہرا کہ اے کٹائے تہا آیانی بارثوا نبشتہ انت، آئے بہرا در کنت. ²⁰ ہما کہ اے چیزانی شاہدیا دنت، گوشیت: «ہٹو، من زوت پداک آن.»

انچش بات. آمین. بیا، او ہداوندین ایسا!
²¹ ہداوندین ایسائے رھمت گون شما سجھینان بات. انچش بات. آمین.

بلوچى **Balochi**

Balochi, Southern: بلوچى Balochi (New Testament+)

copyright © 2016 Wycliffe Bible Translators, Inc.

Language: Balochi, Southern

Contributor: Wycliffe Bible Translators, Inc.

www.balochimestag.com www.youtube.com/user/balochifilm

All rights reserved.

2020-11-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files
dated 29 Jan 2022

fe99fc84-11bd-5637-a7f3-a8ffa8c1dea9